

**THE EFFECT OF GROUP DYNAMICS ON AGGRESSIVE
BEHAVIOR REDUCTION AMONG SLUM CHILDREN**

SARINEE UAHKITTIKUL

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
(HUMAN DEVELOPMENT)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2011**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

Thesis
entitled
**THE EFFECT OF GROUP DYNAMICS ON AGGRESSIVE
BEHAVIOR REDUCTION AMONG SLUM CHILDREN**

.....
Miss Sarinee Uahkittikul
Candidate

.....
Lect. Hattaya Dumrongphol, M.D.
Major advisor

.....
Asst.Prof. Banyat Yongyuan, Ph.D.
Co-advisor

.....
Lect. Wimontip Musikaphan, Ph.D.
Co-advisor

.....
Asst. Prof. Auemphorn Mutchimwong,
Ph.D
Acting Dean
Faculty of Graduate Studies
Mahidol University

.....
Asst.Prof. Banyat Yongyuan,
Ph.D.
Program Director
Master of Science Program in
Human Development
National Institute for Child and Family
Development
Mahidol University

Thesis
entitled
**THE EFFECT OF GROUP DYNAMICS ON AGGRESSIVE
BEHAVIOR REDUCTION AMONG SLUM CHILDREN**

was submitted to the Faculty of Graduate Studies, Mahidol University
for the degree of Master of Science (Human Development)

on
February 24, 2011

.....
Miss Sarinee Uahkittikul
Candidate

.....
Lect. Somchai Teaukul, Ph.D.
Chair

.....
Lect. Hattaya Dumrongphol, M.D.
Member

.....
Lect. Wimontip Musikaphan, Ph.D.
Member

.....
Asst.Prof. Banyat Yongyuan, Ph.D.
Member

.....
Asst. Prof. Auemphorn Mutchimwong,
Ph.D
Acting Dean
Faculty of Graduate Studies
Mahidol University

.....
Mr. Suriyadeo Tripathi, M.D.
Dean
National Institute for Child and Family
Development
Mahidol University

ACKNOWLEDGEMENTS

The success of this thesis can be attributed to the extensive support from Lect. Hattaya Dumrongphol, M.D., my major advisor, Asst. Prof. Banyat Yongyuan and Lect. Wimontip Musikaphan, who are co-advisor. I deeply thank them for their guidance, valuable advice and kindness throughout in this research. The grateful is also extended to Lect. Somchai Teaukul for his insightful guidance as chairman of thesis committee. Thanks to Lect. Supalak Khemthong, Asst. Prof. Totsaworn Maneesrikum, Asst. Prof. Pimmas Tapanya who gave advice and varified the research program.

I highly appreciate officers at Duang Prateep Foundation for cooperation and convenience provided for my data collection and my experimental. My appreciation is also extended to all children and their parents as my sample group, who willingly gave full cooperation in providing related data and participating in my research project.

I would like to extend my gratitude to all lecturers, staffs and classmates in the National Institute for Child and Family Development. I would like to say thank you to my friends from Psychology'45 Chiangmai University, my colleagues, my friends who have pushed, sent esprit and helped me to complete this thesis.

My appreciation must be also given to my parents who give unconditional love to me, support everything, and encourage me to complete this thesis. I am grateful to my family for their warmth, cheerfulness. I would like to tender any benefits arising out from this thesis to honor my parents, my teachers and those mentioned here.

Sarinee Uahkittikul

THE EFFECT OF GROUP DYNAMICS ON AGGRESSIVE BEHAVIOR REDUCTION
AMONG SLUM CHILDREN

SARINEE UAHKITTIKUL 5037752 CFHD/M

M.Sc. (HUMAN DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE : HATTAYA DUMRONGPHOL, M.D.(CHILD
AND ADOLESCENT PSYCHIATRIST), BANYAT YONGYUAN,
Ph.D.(DEMOGRAPHY), WIMONTIP MUSIKAPHAN, Ph.D.(DEMOGRAPHY)

ABSTRACT

This research was quasi-experimental research conducted to study the use of group dynamics, with the guardians' participation, on aggressive behavior reduction among slum children. The sample group were children aged 9-13 who live in one of the slums in Bangkok. The number of sample children was 30 and they were divided into two groups: the experimental group and the control group, comprising 15 subjects in each. Subjects in the experimental group participated in 12 group dynamics sessions. The group meetings were held twice a week; each took 1 hour after school. The subjects in the control group did do any special activities. The Aggression Questionnaire was the data collection tool used. The data was analyzed by way of distribution, frequency, percentage, means, Standard Deviation, chi-square, independent t-test and paired sample t-test.

The results showed that, after the intervention, the aggressive behavior average pre-test scores of subjects in the experimental group were lower than the aggressive behavior average post-test scores with a statistical significance of p -value <0.05 . From the comparison of the aggressive behavior average scores between the experimental group and the control group it was shown that, the aggressive behavior average scores of the subjects in the experimental group was lower than those in the control group with a statistical significance of p -value <0.05 .

From the results of this research, the Group Dynamics of the Aggressive Behavior Reduction Program demonstrated a positive change in the experimental group. It is suggested that parents, guardians, schools and communities apply this program to solve problems, and to institute guidelines for reducing children' aggression, self-control education, enhancing their cognition values and appropriate behaviors, in order to further develop themselves to be good citizen.

KEY WORDS :GROUP DYNAMICS / AGGRESSIVE BEHAVIOR / SLUM
CHILDREN

105 pages

ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กในชุมชนแออัด (THE EFFECT OF GROUP DYNAMICS ON AGGRESSIVE BEHAVIOR REDUCTION AMONG SLUM CHILDREN)

สาริณี เอื้อกิตติกุล 5037752 CFHD/M

วท.ม. (พัฒนาการมนุษย์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : หัทยา คำรงค์ผล, พบ.,ว. (จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น), บัญญัติ ยงย่วน, ปช.ค. (ประชากรศาสตร์), วิมลทิพย์ มุสิกพันธ์, ปร.ค. (ประชากรศาสตร์)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็ก อายุ 9-13 ปี ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน โดยกลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุม ไม่รับกิจกรรมใดๆ เลย ทำการประเมินพฤติกรรมด้วยแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อนการทดลอง และหลังจากสิ้นสุดการทดลองทันที วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่, ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, Chi-square test, Independent t-test และ Paired t-test

ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนความก้าวร้าวเฉลี่ยลดลงต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนความก้าวร้าวต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$)

จากผลการวิจัยแสดงว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว สามารถช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กในชุมชนแออัดได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก อันได้แก่ ครอบครัว สถานศึกษา และชุมชน สามารถนำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาและปฏิบัติการปรับพฤติกรรมก้าวร้าว สอนให้เด็กเรียนรู้เทคนิคการควบคุมตนเอง พัฒนาความคิด ค่านิยม และพฤติกรรมที่เหมาะสม อันจะสามารถพัฒนาตนเองสู่การเป็นมนุษย์ที่มีคุณค่าในฐานะเยาวชนและพลเมืองที่ดีของประเทศชาติต่อไป

CONTENTS

	Page
ACKNOWLEDGEMENTS	iii
ABSTRACT (ENGLISH)	iv
ABSTRACT (THAI)	v
LIST OF TABLES	viii
CHAPTER I INTRODUCTION	1
Background and Significance of the study	1
Question of the study	4
Objective of the study	4
Hypotheses of the study	4
Scope of the study	5
Definition of Terms	5
Benefit of the study	6
CHAPTER II LITERATURE REVIEW	7
Concepts of Middle Childhood Development	7
Defining Aggressive Behavior	10
Factors Related to Aggressive	10
Concepts of Group dynamics	14
Concepts about Reduction of Aggressive Behavior	18
Researches relating	23
CHAPTER III METHODOLOGY	27
Samples	28
Research Instruments	28
Research Design	30
Procedures	30
Data Analysis	31

CONTENTS (cont.)

		Page
CHAPTER IV	RESULTS	32
	Descriptive General Data	33
	Hypothesis Testing Results	42
CHAPTER V	DISCUSSION	44
	Discussion about Research Methodology	44
	Discussion about Results of the Research	49
	Summary of Important Contents	55
	Suggestions	56
	REFERENCES	58
	APPENDICES	62
	Appendix A The Validator	63
	Appendix B Consent form	64
	Appendix C Group Dynamics on Aggressive Reduction Program	71
	BIOGRAPHY	105

LIST OF TABLES

Table		Page
1	General data of the experimental group and the control group	33
2	General data about parents of the experimental group and the control Group	35
3	Category of aggressive behavior levels of the experimental group and the control group	37
4	Testing the difference of general data between the experimental group and the control group	38
5	Testing the difference of general data about parents between the experimental group and the control group	40
6	Comparison of the aggressive behavior mean scores before intervention between the experimental group and the control group	42
7	Comparison of the aggressive behavior mean scores after intervention between the experimental group and the control group	42
8	Comparison of aggressive behavior mean scores between before and after intervention of both experimental and control group	43

CHAPTER I

INTRODUCTION

Background and Significance of the study

Child development is an essential base for the future. Such development must simultaneously include the physical, social, emotional and intellectual aspects so that the children will be growing up to be potential adults. However, at present, several factors hinder the children to get the full potential development because the circumstances have been changing while the children have lived in the environment stimulating them to use the violence. Pissamai Viboonsawas (1) stated that, according to Bandura's belief, humans learn many things from other persons' experience by observing the outcome caused by their acts or behaviors.

At present, the children have chance of meeting the environment that stimulates their aggressive behaviors inside or outside the family. The family where the parents always have quarrels will cause the children lose the mental and emotional security. When the children have confronted much stress, they try to exit this situation by expressing the aggressive behaviors. If they do not receive the parents' care, the children may have aggressive behaviors to call for the parents' attention (Sopa Chapilmon, 1993 as cited in 2). Ducharme, Atkinson and Pouton (2000 as cited in 3) noted that children from violent homes who might be at risk of committing violence show a variety of emotional difficulties that include conduct problems, anxiety and withdrawal, depression, and low self-esteem. Moreover atmosphere in their community also influence to children's behavior. As Dilulio (cited in 3) stated that, grow up in an atmosphere of emotional poverty : without loving, responsible adults who teach them right from wrong, in the extream, it is the poverty of growing up surrounded by deviant, delinquent, and criminal adults in chaotic. This does not mean that poverty is always associated with violence; rather poverty is one of a number of risk factors that may increase the chances of aggressive behavior in some cultural

contexts (4). Another important dominant driving the children to absorb violence quickly is “media” as Huesmann et al. (cited in 3) believe that overexposure to violence in the media has a desensitizing effect on young children. In the same way Amornvit Nakornrap (5) revealed that “Today, there are a plenty of media presenting violence, abducting, cursing, hitting, physical harming, self-harming and harming others. According to the surveys, Thai children, at present, have watched TV for at least 3-4 hours a day” The television programs containing the violent contents are likely to persuade the audiences to use the aggressive behaviors in handling the problems rather than other solving methods. Moreover, the persons showing the aggressive behaviors in the media usually become the super-heroes, and they become the model to be imitated by children. This statement was consistent with Amporn Benjapolpitak (6) who stated that “As the children play the violent-content games, they perceive and absorb such violence to be their habit. The subsequent problem is that, after playing games, the children’s behaviors have been changing, that is, the children lose the social skills, have not interacting with or not been interested in surrounding people, focus on overcoming the games, do not obey the parents, etc. Some children may act violently against their parents by jerking the parent’s arms, hitting the parents if they are blocked by the parents to play games.”

Further, the children may absorb the violent behaviors outside the family; for example, the school colleagues use the violence, the children are stressed by the society by way of physical or mental attacks, etc. Sombat Tapanya (7) made a survey for the bullying behaviors in schools in Thailand as compared with such behaviors in other countries. It was discovered that Thailand was ranked second for the number of bullying students. The bullying behaviors among students at the late primary school or junior secondary school were high around the country; about 40% of students were bullied for 2-3 times a month or over. The bullying occurred most frequently at Grade 4, but such behaviors have been decreasing at higher grades. Most aggressive behaviors were in the form of verbal attack, e.g. mocking to feel shameful, abusing the race or color.

The children have some proper behaviors by showing the aggressive behaviors, either verbal or physical aggression while the caretakers cannot handle those behaviors because they may have not enough time, have no knowledge and skills

in handling child behaviors, or view that those behaviors are common. At present, a lot of children have used the violence in interacting with surrounding people, and in solving the problems until they have learning and have been more accustomed to the use of violence finally, which finally triggers the offenses as seen in the news daily posted. The survey results in the Children Surveillance Project done by the Office of Narcotics Control Board (ONCB) showed that, at present, the children committed 40,000 criminal cases a year or over 100 criminal cases a day. The quarrel and physical attack cases were on the second rank. The number of children falling in the cycle of fighting is not less than 700,000 – 800,000 (5).

It is not easy to help highly aggressive children reduce their aggressive behaviors. From studying the cure of aggressive behaviors, it is not correct that the children show the aggressive behaviors freely without consideration. The right method is that the children should have chance of imitating the proper behaviors of others, either those at the same or different ages, of relieving stress by playing sports, doing creative activities, and having role plays. The children should be motivated and rewarded for not showing aggressive behaviors. Also, the adults do not support any aggressive behaviors (8).

Caring for children's behaviors helps the children behave as per the guardians' expectations. But, slums, most guardians have the hand-to-mouth living; so their children have lived in the deteriorating environment. Some homes may have the family problems; so the children have not been instructed and cared for fully. As a result, the slum children are likely to have the aggressive behaviors or to separate from the group (9). The aggressive behaviors are usually shown out in the forms of violence, destruction of objects, attacking others' body, and troubling the society.

The Researcher is interested in studying the sample group who is the slum children aged 9-13. The children at this age could have the skill development easily, absorb the value, culture and surroundings, and have self-development to the stage of industry. The emotional and psychological as well as social development of children at this age consists of self-concept, self-esteem, and psychological competence, which are proper behaviors, which make them satisfied and accepted by the society (10). Thus, if the children participate in the group to do activities together, those situations would shape the children to control emotions appropriately, and to behave for

acceptance in the group. Hence, the Researcher realizes that the children's competence should be fully promoted and developed by arranging the group-relation activities with aims at adjusting their thoughts and behaviors, and at learning the techniques of self-control and the techniques of turning the aggression to be the creativity. Also, the member children would have chance in learning with each other, and simultaneously developing the proper thought, value and behaviors so that these children have self-improvement to be valuable humans and good youths and citizens of the country.

Question of the study

Does slum children aged 9-13 years old, who have been participated in the Aggressive Behavior Reduction Program, would have aggressive behavior mean score lower than before the participation.

Objective of the study

General Objective

This research project is committed to studying the impact of implementing the Group Dynamics composed of anger management on reducing aggressive behavior among slum children.

Specific Objective

1. To Compare the aggressive behavior mean scores within the subjects in experimental group between before and after participation.
2. To Compare the aggressive behavior mean scores between the subjects in experimental group and comparison group before the intervention.
3. To Compare the aggressive behavior mean scores between the subjects in experimental group and comparison group immediately after the intervention.

Hypotheses of the study

1. After experiment in the Aggressive Behavior Reduction Program, the subjects in the experimental group would have aggressive behavior mean score lower than before the experiment.

2. After experiment in the Aggressive Behavior Reduction Program, the subjects in the experimental group would have aggressive behavior mean score lower than the subjects in the control group.

Scope of the study

1. Sample Group:

The sample group in this study was 30 children aged 9-13 years old, who have been lived in one of slums in Bangkok. They had been evaluated with the Aggression Questionnaire and they got the score up to 50 percentiles.

2. Variables:

Independent variable : Participating in the Group Dynamics.

Dependent variable : Aggressive behavior scores from the Aggression Questionnaire.

Priority Agreement

1. Children who have participated in this research were asked for cooperation from their parents and then signing consent forms which approved from Mahidol University Institutional Review Board (MU-IRB).

2. Children in the experimental group have to participated in the Group Dynamics not less than 10 times (from 12 times), the first and the last session must be present.

Definition of Terms

Aggressive Behavior : Physical expression or verbal expression that intentionally hurts another person physically or psychologically or action to cause of damaged things. In this study, the researcher evaluated aggressive behavior as scores from the Aggression Questionnaire of Thippawan Suthin (11)

Group Dynamics : The program activities comprise with stories, role play, cases study, mimic situations and brain storming group. The researcher designed this program to develop attitude, value and reduction aggressive behavior, and based on Emotion Intelligence's principle and Peace Studies.

Children : Children aged 9-13 years old, who have been lived in one of slums in Bangkok.

Slum : A heavily populated urban area characterized by substandard housing and squalor.

Benefit of the study

1. Will know the effect of group dynamics on aggressive behavior reduction among slum children.
2. Children who have been participated this program will have experience and skills in the anger management, and adjust in their living style.
3. Any institutions and other organization which work about child development can adapt and bring this research process and methodology for practical children in their control.

CHAPTER II

LITERATURE REVIEW

The researcher reviewed the concepts, theories and related researches for this study. The review of related literatures will cover the following topics:

- Concepts of Middle childhood development.
- Defining Aggressive Behavior.
- Factors related to aggressive.
- Concepts of Group dynamics.
- Concepts about the reduction of aggressive behaviors.
- Researches relating to reduction of aggressive behaviors.

Concepts of Middle childhood development

Middle childhood aged 6-12, the time during the elementary school years, is a period of slower physical growth but faster intellectual development than what occurred during the preschool years (12). These children capably use complex skills, and learn appropriate cultural and social skills. Children's work during these years will develop to be Stage of Industry and will effect into adolescence (10).

1. Physical Development

1.1 Growth and Body Changes : Children grow more slowly during the year of middle childhood. Girls and boys have similar growth patterns, expect that girls tend to have more body fat and they mature a bit faster than boys. Most children gain small motor skills and hand-eye coordination for writing, getting dressed, tying shoes, and performing other tasks. If we look at children during this time period, they appear thinner or slimmer because as they grow taller, their body proportions change, muscles become bigger and stronger, and children can kick and throw a ball faster than in earlier years (12). Children become more skilled in controlling their bodies, gross motor and fine motor, and sensory. Whatever activities

children choose, such as the puzzle games and creative plays, they will lead to greater coordination (13).

1.2 Brain Development : Regular proper nutrition, health care and adequate sleep, a child's brain and nervous system will develop by both progressive myelination and regressive pruning processes. Neglect, sensory deprivation, maltreatment, trauma, and being underfed have long term deleterious consequences for normal brain development and adult potential (Perry,2002 cited in 12).

2. Cognitive Development

Piaget's Period of Concrete Operations, means an integration of the powerful, abstract, internal schemas such as identity, reversibility, classification, and serial ordering. Consequently, during this period, children still have difficulty dealing with remote, future, or hypothetical (or abstract) matters. As is true of other cognitive abilities, children acquire some conservation skills earlier, some later. Conservation of discrete quantities (number) occurs somewhat before conservation of substance. Conservation of weight follows conservation of quantity and is in turn followed by conservation of volume (12).

Moral Development : Piaget provided a two-stage theory of moral development. The first stage that of 'Heteronomous morality', arises from the unequal interaction between children and adults. During the preschool and early elementary school years, children are immersed in an authoritarian environment in which they occupy a position decidedly inferior to that of adults. Piaget said that in this context children develop a conception of moral rules as absolute, unchanging, and rigid.

As children approach and enter adolescence a new stage emerges in moral development -the stage of 'Autonomous morality', arises from the interaction among status equals- relationships among peers (12).

Kohlberg identified six stages in the development of moral judgment. These stages were grouped into three major levels (14).

Level 1 - The Preconventional level : Kohlberg's first two stages of moral development. Moral reasoning is based on the assumption that individuals must serve their own needs.

Stage 1 Heteronomous morality : Morality derives from power and authority.

Stage 2 Individualism and instrumental purpose : Morality means looking out of yourself.

Level 2 - The Conventional level : Kohlberg's third and fourth stages of moral development. Moral reasoning is based on the view that a social system must be based on law and regulation.

Stage 3 Interpersonal Conformity : Morality means doing what makes you liked.

Stage 4 Law and Order : What's right is what's legal.

Level 3 - The Post conventional level : Kohlberg's final stages of moral development. Moral reasoning is based on the assumption that the value, dignity, and rights of each individual person must be maintained.

Stage 5 Social Contract : Human rights take precedence over laws.

Stage 6 Universal Ethical Principle : Morality is a matter of personal conscience.

Understanding Emotion : Anger is an emotion that is frequently associated with acts of aggression. Boys and girls are equally likely to experience the emotion of anger, but they are socialized to express anger differently. Research on gender and aggression reveals that boys are more likely than girls to react aggressively when they become angry, and this finding occurs across age levels, ethnicity, and socioeconomic status. One of Buntaine and Costenbader's major findings was that urban children reported a significantly higher level of total anger than children from suburban or rural schools (12).

3. Social Development

During the middle years, friendships take on enormous importance for children, and social relationships continue to make a significant contribution to personal wellness from childhood through old age. Social relationships are necessary for the child to gain experience in learning about others' points of view and to develop in interactional skills, such as communication, perspective taking, reciprocity, and

conflict resolution. They contribute to the child's sense of security and connectedness, and foster the development of the self-concept. Children who are unpopular with peers have their own distinctive traits :

1) social isolates are physically listless, lethargic, and apathetic (or they might be experiencing a periodic chronic illness)

2) some children are so psychologically introverted, timid, and withdrawn that they have little contact with peers.

3) children who are overbearing or aggressively hostile are described by their peers and teachers as noisy, attention-seeking, demanding, rebellious, and arrogant.

Significantly, early peer rejection in the first two months of kindergarten forecasts less favorable school perceptions among youngsters, higher levels of school avoidance, and lower performance levels. Children who experience early rejection are likely to experience serious adjustment problems in later life (12,15).

Defining Aggressive Behavior

Guerin and Hennessy (4) define aggression is a variety of things that people do that cause physical, psychological and/or emotional harm to one another. These can include spreading nasty rumours about someone, deliberately excluding someone from group, name calling and teasing.

Sailor (16) refers aggressive behavior is any act that intentionally hurts another person physically or psychologically. Two common types of aggression are reactive aggression and proactive aggression. In reactive aggression, a child is responding defensively and with a show of anger to a perceived provocation. In proactive aggression, the child often has a goal in mind and may not show overt signs of anger.

Aggression is often defined as behavior that is intended to cause harm to persons or property and that is not socially justifiable (14).

Factors related to aggressive

Catalysts of childhood violence that should be considered

1. Biological Variables

1.1 Hormones - Testosterone and serotonin can trigger aggressive behavior. Some studies have found that boys rated as more aggressive by their peers have higher-than-average levels of testosterone. The fact that males in all cultures of the world are more aggressive than females certainly suggests that hormones play some role in the development of aggression, however people without chemical imbalances may be violent. According to Lipsitt (cited in 3), lower levels of serotonin seem to inhibit aggression and impulsivity. The need to understand biochemical reasons for violence suggests the positive benefits of a complete physical examination before treatment begins for children experiencing behavioral problems (3,14).

1.2 Genes – There is evidence that genes do play a role in human aggression. Numerous studies of adult twins have reported more similar levels of aggression among identical (monozygotic) twins than among fraternal (dizygotic) twins or other siblings. Moreover, genes have a stronger influence on aggression than on other forms of antisocial behavior, such as delinquency. In addition, they play a stronger role during childhood and adulthood than during adolescence, when environmental factors matter a great deal (14).

1.3 Temperament – One manifestation of genetic effects is temperament. Some babies are born with difficult response styles. They fuss, cry, and are more demanding than other infants of the same age. This personality dimension is quite stable across childhood, prompting researchers to investigate whether it bears some relation to the development of aggressive behavior. As children move into the preschool years, other temperament dimensions, such as impulsivity and poor regulatory control, become predictive of later aggressiveness. Children who are highly impulsive during early childhood are more likely to engage in fighting and delinquency during early adolescence, aggression and criminal activity during late adolescence, and violence in adulthood. One possibility, early temperament dimensions be predictive of later antisocial behavior, is that a difficult early temperament reflects an underlying problem that is stable and manifests itself in different ways at different ages. Another possibility is parents may either directly or indirectly communicate to such children that they are difficult, which may motivate the children behave in ways that match parental expectation (14).

2. Sociocultural and Family Variables

Children grow up in complex environments extending from the immediate family and school to the neighbourhood, city, culture and country. Social and situational factors are very important determinants of aggressive behavior.

2.1 Family Processes - The way in which the family provides structure, limit setting, and discipline can greatly influence the development of behavioral problems in children. For social-learning theorists, this finding suggests that two processes may be at work in these situations. First, the parents may be modeling aggressive behavior to their children, who go on to imitate what they see. Second, these parents may be interacting with their children in ways that actually promote aggression. When parents are harsh and use disproportionate violence to discipline their children, children come to believe that physical violence is a normal way of expressing love. It also teaches children that physical aggression is an acceptable way of resolving problems (3,14). Family poverty may influence parents' disciplinary practices, their ability to successfully supervise their children's activities and the nature of the attachment relationship between parents and children (4). Ducharme, Atkinson, and Poulton (cited in 3) note that children from violent homes who might be at risk of committing violence show a variety of emotional difficulties that include conduct problems, anxiety and withdrawal, depression, and low self-esteem.

2.2 Neighbourhood poverty - Neighbourhood poverty also influence children's behavior, as children get older, living in an area with high rates of crime and the presence of neighbourhood gangs and drug abuse may have a direct impact on them. Older children may be more likely to witness violent crime or to know someone who has experienced the effects of violence. It may increase children's changes of meeting peer groups who engage in antisocial activities and becoming involved with those activities (4).

2.3 Peer Relations – Aggressive children often have poor interpersonal skills, and aggression runs high among unpopular, rejected children. The researchers identified a group of boys and girls in the fourth and seventh grades as very aggressive, based on reports from their teachers, principals and counselors. The results proved aggressive individuals were just as likely to be members as those who

were nonaggressive. Children high in aggression often tended to hang around together, forming their own clusters. And aggressive children had just as many peer nominations as best friend as did nonaggressive children. The widely held belief that aggressive behavior automatically sentences a child to a life of social isolation is clearly overstated. Many aggressive children have networks of friends who are similar to themselves. Although these clusters may encourage and thus perpetuate antisocial behavior, they also appear to provide friendships and social support. Thus, although many aggressive children may fail to develop good interpersonal skills and may be rejected by their peers, some are socially competent enough to make and maintain friends (14).

3. Television violence

The most obvious effect is that children imitate the violent acts they see. They learn new forms of behavior by watching aggression on television. They are especially likely to do so when the violence is performed by the “good guys” and also when the aggression successfully achieves its purpose and at the same time find a justification for that behavior (because the victim deserved it). It is also possible that watching television heroes who don’t experience any negative consequences of aggressive behavior may reduce children’s expectations of negative consequences of their own aggressive behavior (4,14).

Coie and Dodge (cited in 4) conclude that when the level of aggression of the children is controlled statistically, a child who is very aggressive and a child who has low levels of aggression watch substantial amounts of aggression on television, both will show increases in their levels of aggression.

The mass culture may tend to reinforce an aggressive and hostile style of personal interaction that the child is in the process of developing. (3) Lipsitt (cited in 3) thinks that the portrayal of life in the media as wealthy, glamorous, and exciting creates a perception of the gap in lifestyles between the child and the characters portrayed can lead to anger, frustration, and deviant acts.

Learning aggressive responses

We know that children learn aggressive responses when they observe them in adults, older children, their sporting heroes and their television heroes. These aggressive models seem to influence children's behavior in a number of ways. Firstly, they can teach the child a new form of aggressive behavior such as name-calling. Secondly, they can influence children to believe that it is acceptable to behave in that way, that nothing bad will happen as a consequence. Thirdly, this behavior can produce emotion arousal in the onlookers; thus the children can themselves begin to feel angry because of the behavior they are observing in the parent.

Concepts of Group Dynamics

Defining Group Dynamics

According to Cartwright D. and Zander A. (17) Group Dynamics is The Participation of members in decisions, and the gain both to society and to individuals to be obtained through cooperative activities in groups and comprises with set of techniques, such as role playing, buzz-sessions, observation and feedback of group process, and group decision.

According to Tissanana Kammanee (18) Group process is procedure, method. Behavior and relationship occur during the process continues, and make efficiency in group; good in tasks, good in feeling and relationship with upon factors and conditional in each group.

According to Ladda Kwanmuang (cited in 19) Group process is mean the process which develops the students about their deficient attitude, value and behavior which need to improve with group dynamics's activities. As the occasion for students to understand their needs and the other's need also. So students can adjust themselves to live among their environment.

Barker et al. (20) referred the group dynamic is a collection of individuals, who meet in face-to-face interaction over a period of time, generally with an assigned or assumed leader, who possess at least one common characteristic, and who meet with a purpose in mind.

According to Deutsch (cited in 17), A psychological group exists to the extent that the individuals composing it perceive themselves as pursuing promotively interdependent goals.

Goals in groups (20)

A goal is defined as the objective, or result, that a group or an individual seeks to achieve. Goals may vary considerably, depending on the nature of the group, the physical environment and social climate in which the group functions, the personal needs of individual members, and a multitude of other factors.

1. Personal Goals

- Conscious personal goals are pursued with varying degrees of intensity, depending upon the level of commitment to their achievement.
- Unconscious personal goals : Sometimes personal goals are considered at an unconscious level. We seemingly just try to achieve such personal goals out of habit, without much awareness that we even seek an objective.

2. Group Goals

- Achievement Goals : There are many other behaviors that help group members reach their achievement goals. The extent to which members attain their achievement goals for the group will depend substantially on their ability to pool their ideas freely, make significant contributions willingly, reconstruct and summarize their ideas effectively, and accept compromise objectively. Additional skills also are needed by groups if they are to accomplish their achievement goals.
- Group Maintenance Goals : Working on an achievement goal in the presence of other people requires attainment to interpersonal obstacles that are a function of both the goal and the presence of others. Maintenance goals have been related to the climate of the group and refer to the kind of relationships that exist among the various members of the group. The most common kind of group maintenance goal is to keep the group together.

Effective Factors for Group

1. Group Size Kompetch Chatsupakul (21) has defined that group size can be effective to nature of interaction in group, the group size might not over than

15 participants. According to Barker et al. (20), In most small groups the upper limit will be about 15, the maximum size depends on the maturity of the group, the style of leadership, the personalities of group member, and a variety of other variables.

2. Time Period According to Mahler (cited in 19), the group meeting should be present once a week and the program duration to 10 session. Trotzer (cited in 22) has suggested that duration of group dynamics sessions is about 1 hour to 1¹/₂hour related to the intensity of group involvement and growth.

Group Leader

Leadership is a property of a group while to others it is a characteristic of an individual. To those who emphasize the group, leadership may be synonymous with prestige, with the performance of activities important to the group, with an emotional relationship between the leader and the group. To those who stress the individual, leadership may mean the possession of certain personality characteristics such as dominance, ego-control, aggressiveness, or freedom from paranoid tendencies. (20)

The three styles of leadership that have been investigated include. (17)

1. The democratic : generally conceived to be a “guide”, not a “controller”, the democratic leader encourages group discussion, usually through the use of questions. Tasks tend to be determined by the group and divided according to individual abilities and preferences.

2. Autocratic or authoritarian leader : generally make dision themselves and often give orders.

3. Laissez-faire leader : this style implies that the leader leads by not leading at all. Essentially, a laissez-faire leader performs leadership functions only when asked to do so by the group.

Group Dynamics Principles

1. Because conscious personal goals will guide your behavior in a small group and influence the responses of other members to you, you should continually evaluate them and be aware that they may influence the work of the group either negatively or positively (20).

2. There are several advantages of using groups over individuals for decision making: (20,21)

2.1 A common understanding and information base will be achieved by participants.

2.2 A group setting provides an environment that legitimizes a variety of view points.

2.3 A group is capable of producing a greater quantity and variety of ideas than the individual.

2.4 A commitment to action can be born of teamwork, arguing, building of alternatives, and movement toward choice.

2.5 The give-and-take of open discussion can tap the group's natural creativity.

3. Active listening is listening with your attitudes, beliefs, feelings, and intuitions. Passive listening is absorbing messages without critically evaluating them or making the effort to understand or remember them.

4. Effective listening helps to shorten meetings, increase group member morale, improve accuracy, and raise productivity.

5. Group members may communicate feelings such as consolation, encouragement, emotional support, or happiness through touch.

Group Dynamics Techniques

1. Game : Any game which can be a means for learning and also have a set of clear rules. Playing game is useful for enhancing creativity and can be practised effectively for problem-solving (18).

2. Role Playing : During the role play, participants are asked to assume a role based on how they think another person would act or feel. Role playing allows members to experience dimensions of a problem or sensitive issue that may have been overlooked or approached from a different point of view (18,20).

3. Case Study Discussion : This Technique helps participants analyze and discuss the focusing case. A person can share and express his or her opinion in the group (20).

4. Acting or Dramatization : Participants' knowledge on the character is increased in situation, issue or crisis. Facilitating function for specific cognitive process made easier through action (20).

Concepts about the reduction of aggressive behaviors

1. Concepts of Peace Education

The concept of peace education is established to prevent and resolve the violence for the peaceful living, to realize and understand the differences and variation, to have the efficient team-based working, and to help the teachers handle the classes better. Peace education is not only the inter-personal peace development or the relationship between people and the environment; it also shifts the people's mind. It deems the development in the domains of mind, society and spirit in children (23).

Indeed, peace, as a positive experience of unity within oneself and with others, is demonstrated through mutual understanding, appreciation of diversity, and collective commitment to developing the caring and competence that are vital to the service of humanity (Danesh, cited in 24). For students fortunate to learn within a culture of peace, the ways of peace will come naturally. Students will learn how to identify with peace; how to reject violence as a means for solving problems; how to understand the root causes of conflict; and how to prevent and solve problems by peaceful means, such as respectful dialogue and negotiation. To be sure, students who learn the ways of peace in school are likely to become peace-builders in the world – accepting responsibility and extending a culture of peace to all levels of life and society (24).

Goals of teaching the peace education (23)

Peace education should be based on the teaching that allows the children to have the direct experience or to have the participatory learning by using various examples like community study projects, or on the settlement of conflicts. Peace education has several aims, e.g. understanding the nature and root of violence and the impact to victims and persons who commit violence conduct so that the children know how to distinguish the bias, and to increase self-esteem and respect to others.

Peace education helps prepare the children to have skills in settling conflicts, problem-solving skills, sharing and cooperation, mutual decision-making, analytical and criticism skills, positive emotional expression, creative self-expression because the children could imagine their future life, and work on their visions and for further goals.

Pursuant to various purposes of peace education, in respect with levels of development and skills to be rooted, the innovation of teaching peace education is, thus, placed in the form of curriculum with an aim at acquiring the peace education at various levels; for example, the development of peace within subject to the curriculum of promoting self-esteem, the development of peace between based on the curriculum of providing knowledge and information about disadvantages of student gangs' quarrels, or on the curriculum of settling conflicts, friend-help-friend group, measures of suppressing violence between children, as well as on the curriculum of multi-cultural studies. For the development of peace and environment, it is based on the curriculum of environmental studies and in-depth ecology.

This may be concluded that the peace education consists of multi-level goals; therefore, the innovation should be selected or the arrangement of teaching and learning activities should be supported to acquire the outcome at all levels. What should be concerned is that peace should be created from inner, that is, the children should be taught to know themselves, to have self-love, consciousness, and sufficiency in life or it is called "peace within". Such peace, then, is expanded to surrounding people, that is, the students have care, sympathy, forgiving, which deem "peace between" that leads to self-concept that they are a part of nature, recognize the outcome of acts affecting the surroundings, do not destroy the environment, that is, the students have "peace and environment" finally.

Direction of teaching the peace education (23)

Most teaching of peace education has focused on the eradication of conflicts, team-based working, understanding emotions of oneself and others, practice of communication skills, handling with anger, and integration of conflict eradication, which are inserted in the school curriculum and culture. Thus, the peace education patterns are diverse.

Starting the peace education in a school should not be limited at the learning activities in class only, but it should also be rooted as the school culture. This is an important factor enabling the children to practice the peace education skills in the daily life, and provoking the habits of peace lovers, which will be developed to be the sustainable personalities.

2. Concepts of emotional quotient (EQ)

EQ is an intrapersonal emotional management and self-emotional management in the interpersonal relationship. EQ is the quotient or use of emotions to respond to the working targets and daily life.

Goleman D., (25) defined EQ as an ability in awareness of self-emotional and others' emotional to motivate oneself, manage one's emotions and emotions which are effected from relationship.

Therdsak Dejkong (26) defined the emotional intelligence as an ability in being aware of oneself, perceiving and understanding others' thinking, being inspired and tolerant to meet the target, and in handling with emotional conflicts in oneself.

Vilasluck Surevallee (26) defined EQ as an ability in self-awareness and self-emotional control, in having the work motivation to attain achievements, in knowing how to create relationship with others, in understanding others' emotions, and in having sympathy.

Ekkachai Julajaritt (27) defined the Thai-wisdom emotional quotient as knowledge and ability in making a good emotion by trying to have consciousness in caring of one's thought to have good thought, and to purify one's mind, which results to good physical, verbal and mental acting.

Peter Salovey & John D. Mayer (cited in 28) defined the emotional quotient as one's ability in being aware of thought, affections and emotional condition of oneself and others. Apart from monitoring and controlling, one should know how to distinguish and use such information for the benefit of directing one's thought and acts.

Bar-On (cited in 28) defined EQ as a series of personal abilities in respect with emotions and associations, which take effect to one's achievements in fighting against the requests and tension from the environment.

Importance and benefit of EQ (28)

EQ is to learn and to know one's emotions and affections, to be conscious and wit to the causes and variance of one's emotions. EQ is the learning, intra-individual talk, emotional management, emotional condition, habits that give benefits to all parties, and creation of good and creative motivation for oneself. Therefore, EQ is to take one's emotional quotient for the interpersonal relations, either in forms of communications, human skills, understanding others, empathy and a sense of proportion or the balance of reason and emotion.

The application of the EQ principle to the daily life and working will be extremely useful for everyone. For example,

1) Emotional development, child personalities

EQ takes roles in shaping the desirable personalities, creating the emotional maturity, creating an ability of good adaptation and solving of stress and pressure in life and competitions.

2) Communications, expression of personal emotions

These can be done rightly at the right time and with sympathy. An EQ-driven person can smile although he feels sad, listen to other persons' problems intentionally, and does not feel distinguished from the nature and his own life.

3) Understanding of the life of oneself and others

EQ is to study the insight, to look inner before understanding others. When one understands oneself and others, the interaction will aim at using one's competence fully.

Brain functioning originating IQ and EQ (28)

Goleman believes that teaching persons to enhance the emotion intelligence competencies is different from other teachings of brain skills and professional techniques in which the quick learning occurs by using Neocortex to connect and understand all information obtained. But, EQ is another learning of brain that is complicated and copes with thinking habits, feelings, and reactions in persons, which have been accumulated for years. EQ can be developed once the bad behaviors or habits are deleted (unlearn) before placing the desirable behaviors (relearn).

The development of EQ needs the time of practice under the experience and good motivation for changes. It deems a function of the emotional brain, especially Amygdala, which is believed a center of memory regarding emotions and reactions on emotions and perception of emotions, which lead to the fight-or-flight responses in various situations.

Emotion Management (29)

The emotion management steps help students recognize anger cues and triggers and use positive self-statements and stress-reduction techniques (e.g., counting to 10) to prevent the onset of uncontrollable angry feelings. Next, they apply the problem-solving strategy as a verbal mediation technique to solve the problem. Later, they reflect on the anger-provoking incident. The steps are as follows

- How does my body feel?
- Calm down : Take three deep breaths, Count backward slowly, Think calming thoughts, Talk to myself.
- Think out loud to solve the problem.
- Think about it later : Why was I angry?, What did I do?, What worked?, What didn't work?, What would I do differently?, Did I do a good job?

Teaching the emotion intelligence competencies to persons could promote these following skills (30):

1. Awareness of self and others.
 - capacity to learn and identify one's emotions.
 - capacity to understand cause of feeling.
 - capacity to discriminate between feeling and action.
2. Approval of self and others.
 - good attitude toward oneself, school and family.
 - capacity to manage stress.
 - decreased of social anxiety and lonesome.
 - capacity to understand other's vision.
 - decreased of empathy to other.
3. Mastering self-responsibility.

- known how to manage with anger.
 - decreased disruptive behavior, arguing and bullying in classroom.
 - capacity to express anger appropriately.
 - decreased aggressive behavior and self-destructive.
4. Finding personal meaning.
 - capacity to analyze and understand about relationship.
 - capacity to solve the relationship problem.
 - have assertive behavior and communication skill.
 5. Valuing honesty and ethics.
 - be nice and get closer with friends.
 - careless to other.
 - get more social skills.
 - shared and helpful.
 - be democracy while dealing with other.

Researches relating

Thippawan Suthin (11) compared the efficacy between Cognitive Behavior Modification Model and Self Monitoring on reducing aggressive of 30 male students, ages 13-15 years old, were studying in a secondary school in Nakornsritammarat province. The subjects were randomly assigned into 3 groups 1) the Cognitive Behavior Modification Model group, the subjects were trained to analyse behaviors, manage anger, self-talk, and thinking consequence effects. 2) the Self Monitoring group, the subjects were trained to observe and record their own behaviors. 3) the control group with 10 subjects in each group. The program duration to 10 session in 6 weeks. The aggressive behavior of all groups were observed in the classroom during baseline treatment and follow up periods. Self-report on aggressive behaviors were collected before, immediately after treatment, and 3 weeks after treatment. Result showed that the subjects in the cognitive behavior treatment group had self-report scores on aggressive behaviors during treatment and follow up periods statistical significantly lower than baseline period ($p < .05$). However, the observed scores showed that aggressive behavior during treatment significantly lower than baseline period ($p < .05$), but no differences shown in the follow up period.

Putchaneporn Samarnmit (31) examined the efficacy of the Cognitive-Behavioral Program. Subjects were 20 aggressive junior high school students, 12-15 years old. They were divided into an experimental and a control group. The experimental group subjects participated in the Cognitive-Behavioral Program which consisted of 10 sessions, 50 minutes per session, over five weeks. The finding of the study revealed that after participating in the program: 1) the subjects in the experimental group had an aggressive behavior mean score lower than before, 2) the subjects in the experimental group had an aggressive behavior mean score lower than the subjects in the control group, and 3) in the follow-up period, the subjects in the experimental group had an aggressive behavior mean score lower than before.

Raviwan Kaewkongthong (32) studied the assertive training could decrease the aggressive behavior of Youths in Pakkred Boy's Home, Nonthaburi. Subjects were 16 youths, 14-18 years old and gained high scores on Aggressive Behavior. They were randomly divided into the experimental and control group. The experimental group attended 12 sessions of assertive training program, twice a week for one and a half hour per session. After participating in the program, the experimental group showed the significant decrease in their aggressive behavior and also increase in their assertive behavior at the .01 level. The experimental group gained lower aggressive behavior scores than control group at the .01 level

Duangporn Tantitammanon (33) studied the effect of assertion by Kelly concept to decrease aggressive behavior of 16 students in Mathayom-suksa3. They were randomly assigned into the experimental and control groups. Each group consisted of 8 students. It was found significantly effective in the experimental group decreased aggression more than a control group after given training at the level of .001

Nootkana Naipinit (34) produced, developed and analyzed an anger management program by comparison of scores in anger, anger-out, anger-control and self-esteem of youths who resided in Ubekha training school. The subjects was 24 youths, they were randomly divided into an experimental and control group, 12 youths each. The experimental group attended 10 sessions of an anger management program while the control group received an anger management handbook. The tests used included An Anger and Anger Expression Inventory and A Self-Esteem Inventory. The results showed that after participating in the program and follow-up time, the

experimental group gained lower scores in anger and anger-out than the control group, but no significant increase for anger-control and self-esteem scores was recorded. After participating in the program, the experimental group showed a significant decrease in scores of anger and anger-out and increase in scores of anger-control and self-esteem compared with before participation in the program.

Kornvida Srisupa (35) studied the effect of the enhancement of emotional intelligence based on Goleman's concepts on reduction of aggressive behavior and violence of student in Pratom-suksa6. The results showed that after the experiment, 1) mean score of emotional intelligence of the students was higher than before experiment at the .05 level of significance 2) mean score of aggressive behavior and violence of the students from evaluated by student, teachers and parents was lower than before experiment at the .05 level of significance.

Padua LA. (36) examined the effects of an intervention program on at risk middle school students. The subjects was ten 7th grade students, they were provided social skills and the Pipple Effect Program (a media-based software program that interacts with students to improve school behavior) for 12 session. Overall findings revealed that intervention programs were effective in helping to change the positive attitudes that students had toward aggression as well as the behavior of at-risk students. Furthermore, students, intervention staff members, parents and teachers had very positive perceptions towards the success and effectiveness of the intervention program in improving the overall attitudes and behaviors of at risk students.

Wilson SJ., Lipsey MW. (37) studied the effectiveness of school-based psychosocial prevention programs for reducing aggressive and disruptive behavior was synthesized using meta-analysis. 249 experimental and quasi-experimental studies of school-based programs with outcomes representing aggressive or disruptive behavior were obtained. The most effective approaches were universal programs and targeted programs for selected children. The mean effect sizes for these types of programs represent a decrease in aggressive or disruptive behavior that is likely to be of practical significance to schools. Different treatment modalities (e.g. behavioral, cognitive, social skills) produced largely similar effects.

Simon TR. et al. (38) studied the ecological effects of universal and selective violence prevention programs. The subjects was the 6th grade students from

37 schools (N=5,581) were randomized to 4 conditions 1) a universal intervention that involved implementing a student curriculum and teacher training, 2) a selective intervention in which a family intervention was implemented with a subset of students exhibiting high levels of aggression and social influence, 3) a combined intervention condition, and 4) a no-intervention control condition. Analyses of multiple waves of data from 2 cohorts of students at each school within the grade targeted by the interventions revealed a complex pattern. There was some evidence to suggest that the universal intervention was associated with increases in aggression and reductions in victimization; however, these effects were moderated by preintervention risk. In contrast, the selective intervention was associated with decreases in aggression but no changes in victimization. These findings have important implications for efforts to develop effective violence prevention programs.

Daunic AP. et al. (39) studied classroom-based cognitive-behavioral intervention to prevent aggression. Research has found that cognitive strategies can decrease student disruption/aggression and strengthen prosocial behavior. The subjects were 165 fourth and fifth grade students at risk for behavior problems. They found significant positive treatment effects on knowledge of problem-solving concepts and teacher ratings of aggression.

CHAPTER III

METHODOLOGY

“The Effect of Group Dynamics on Aggressive Behavior Reduction Among Slum Children” was the quasi experimental research design of pretest-posttest control group which was approved from Mahidol University Institutional Review Board (MU-IRB).

Samples

Samples in this research lived in one of slums in Bangkok. Thirty children were selected by the purposive sampling technique. The “inclusive criteria” were:

1. 9-13 years old.
2. No report of mental disorder.
3. Children who have participated in this research were asked for cooperation from their parents and then signing consent forms.
4. Aggressive behavior score from the Thippawan Suthin’s Aggression Questionnaire was employed for being a tool of measurement.

Research Instruments

1. Aggressive Questionnaire

Aggressive Questionnaire is a self-report questionnaire developed by Thippawan Suthin (1996), based on concepts of Berkowitz, Buss, and Bandura. This Questionnaire was the 5-rating scale standardized, comprising 58 questions and reliability was 0.86 in overall.

Example of the Aggressive Questionnaire:

Pattern of Expression	Always	Often	Sometimes	Seldom	Never
1. Whenever I have conflict with my friend, I argue to win.					
2. If somebody hits me, I hit back.					

2. Intervention Instrument

Group Dynamics on Aggressive Reduction Program based on Emotional Intelligence and Peace Education concepts were consisted of 5 instructions as following.

1. Awareness of self and others.
2. Approval of self and others.
3. Mastering self-responsibility.
4. Finding personal meaning.
5. Valuing honesty and ethics.

For activity arrangement ,12 sessions were provided and group meetings were hold twice a week, within 1 hour each since November 27, 2009 to January 15, 2010.

Group Dynamics on Aggressive Reduction Program

Session	Objectives	Activities
1	<ol style="list-style-type: none"> 1. To make good relationship. 2. To inform the objective, role and advantages of joining the group, and to set some ground rules. 3. To facilitate the participants's self-awareness. 	<ul style="list-style-type: none"> - Orientation. - Free Drawing. - The Interviewer. -Tale of adventure in jungle.
2	<ol style="list-style-type: none"> 1. To facilitate the participants's self-awareness. 2. To facilitate the participants to understand their emotions and recognize the influence of thoughts upon emotions. 	<ul style="list-style-type: none"> - Guess emotions. - Draw along the music.

Session	Objectives	Activities
3	<ol style="list-style-type: none"> To facilitate the participants's self-awareness. To facilitate the participants to understand their emotions and recognize the influence of thoughts upon emotions. 	<ul style="list-style-type: none"> - Superstars. - How do you feel if...? - Hand made diary.
4	<ol style="list-style-type: none"> To facilitate the participants to understand the others's emotions and to train them to have empathy. To facilitate the trust of each other in the group. 	<ul style="list-style-type: none"> - Blind walking. - Comics columnist. - How should we do?
5	<ol style="list-style-type: none"> To facilitate the participants to explore themselves when getting angry. To facilitate the participants to solve the problem in anger situation. 	<ul style="list-style-type: none"> - Getting to know "Anger" - Memory of recent anger. - Anger Management
6	<ol style="list-style-type: none"> To train the participants to control their emotions and expressions. To train the participants to have more concentration and relaxing. 	<ul style="list-style-type: none"> - "Writing on the sand" Story - "Read it carefully" Games
7	<ol style="list-style-type: none"> To train the participants to control their emotions and expressions. To train the participants to have more concentration and relaxing. 	<ul style="list-style-type: none"> - "Learning from Hole Punch" Story - Relaxation
8	To train the participants to have empathically and constructively communicating skill.	<ul style="list-style-type: none"> - Gesture games - Creative communicating skill - Drawing on back game
9	To train the participant to endure for waiting and coping with disappointment.	<ul style="list-style-type: none"> - Case Study - Built up condo - Taking turn

Session	Objectives	Activities
11	1. To enable the participant to respect the other's value. 2. To train the participant to have altruism and helpness.	- "High Tower" Game - Sending Love
12	1. To enable the participant to have positive thinking skill. 2. To enable the participant to respect the differences. 3. To review all practiced skills and evaluate the group activities.	- Ambiguous Pictures - Growing the plant

Research Design

This is a quasi experimental research using control group, pre-test post test design.

Group	Pre-test	Program	Post-test
E	T1	X	T2
C	T1	-	T2

E = Experimental group

C = Control group

T1 = Pre-test

T2 = Post-test

X = Group Dynamics on Aggressive Reduction Program

- = No intervention

Procedures

Procedures of research and data collection were conducted as follows :

1. The researcher created and developed Group Dynamics on Aggressive Reduction Program which was based on Emotional Intelligence and Peace Study

concepts. Content validity was verified by three experts : an occupational therapist, a psychologist, an educator. Then the researcher adapted and adjusted the program.

2. The researcher asked for administered commitment from Mahidol University Institutional Review Board (MU-IRB).

3. Sample selection was performed step by step as follows:

3.1 Surveyed aggressive behavior of slum children by using Aggression Questionnaire and calculated Mean and Percentiles rank.

3.2 Selected the students who had score equal to or higher than 50 percentiles.

3.3 The 30 sample subjects were classified into experimental and control group by frequency matching (15 subjects each).

4. Surveyed their community, asked their parent about general information and children's aggressive behavior.

5. Subjects in the experimental group participated in the Group Dynamics on Aggressive Reduction Program for 12 sessions. Group meetings were twice a week, within 1 hour. Subjects in the control group were prohibited do any special activities.

6. Assessment aggressive level by the Aggression Questionnaire to experimental and the control group subjects on the last day of the intervention.

Data Analysis

Data collected from 30 subjects was analyzed with the Statistical Package for the Social Science for Windows (SPSS/FW). As follows:

1. Descriptive Statistics : Data were analyzed and shown in frequency distribution, percentage, mean, standard deviation and chi-square test.

2. Analytical Statistics :

2.1 Independent t-test was used to analyze the difference of the mean score between the experimental and control group before the experiment.

2.2 Independent t-test was used to analyze the difference of the mean score between the experimental and control group after the experiment.

2.3 Paired t-test was used to analyze the difference of the mean score for pre-test, post-test in the experimental and the control group.

CHAPTER IV

RESULTS

This research used a Quasi-Experimental Research Design of Pretest-Posttest Control Group to study the effectiveness of the effects of group dynamics to reduce aggressive behavior among squatter children. The studied sample had been divided into two groups: experimental and control groups. Data were collected from 15 subjects in the experimental group who completely attended the program and 15 subjects in the control group were analyzed by using the Statistical Package for Social Sciences for Windows (SPSS/FW) and the results were presented in tables and descriptions as follows:

Part 1 General data of sample

- 1.1 General data of the experimental group and the control group.
- 1.2 General data about parents of the experimental group and the control group.
- 1.3 Category of aggressive behavior levels of the experimental group and the control group.
- 1.4 Testing the difference of general data between the experimental group and the control group.
- 1.5 Testing the difference of general data about parents between the experimental group and the control group.

Part 2 Hypothesis testing results

- 2.1 Comparison of the aggressive behavior mean scores after intervention between the experimental group and the control group.
- 2.2 Comparison of aggressive behavior mean scores between before and after intervention of both experimental and control group.

Part 1 Descriptive General data

Table 1 General data of the experimental group and the control group.

General Data	Group			
	experimental n=15		control n=15	
	amount	percentile	amount	percentile
1. Gender				
- Male	9	60.00	7	46.70
- Female	6	40.00	8	53.30
2. Age(years)				
- 9	1	6.70	1	6.70
- 10	5	33.30	1	6.70
- 11	4	26.70	7	46.70
- 12	4	26.70	6	40.00
- 13	1	6.70	0	0.00
		$\bar{x} = 10.90$		$\bar{x} = 11.20$
3. Class				
- Primary	14	93.30	13	86.70
- Secondary	1	6.70	2	13.30
4. Birth Ordered				
- 1 st	5	33.30	9	60.00
- 2 nd	6	40.00	5	33.30
- 3 rd	2	13.30	1	6.70
- 4 th	2	13.30	0	0.00

Table 1 : General data discuss

In the experimental group, boys and girls represented 60.00% and 40.00% respectively. In the control group, boys and girls represented 46.70% and 53.30% respectively.

Children in the experimental and the control groups had a proximity mean age of 10.90 and 11.20 years old respectively.

Both group were studying in the primary and secondary classes. The experimental group, primary and secondary classes represented 93.30% and 6.70% respectively. The control group, primary and secondary classes represented 86.70% and 13.30% respectively.

Children in the experimental and the comparison groups had birth ordered as follow, The experimental group, the first birth ordered represented 33.30%, the second birth ordered represented 40.00%, the third birth ordered represented 13.30% and the fourth birth ordered represented 13.30%. The control group, the first birth ordered represented 60.00%, the second birth ordered represented 33.30% and the third ordered represented 6.70%.

Table 2 General data about parents of the experimental group and the control group.

General Data	Group			
	experimental n=15		control n=15	
	amount	percentile	amount	percentile
1. Gender				
- Male	3	20.00	1	6.70
- Female	12	80.00	14	93.30
2. Age (years)				
- lower 30	0	0.00	1	6.70
- 30-39	9	60.00	9	60.00
- 40-49	1	6.70	1	6.70
- 50-59	4	26.70	1	6.70
- 60-69	1	6.70	3	20.00
3. Education				
- Elementary	4	26.70	1	6.70
- Primary	3	60.00	5	33.30
- Secondary	5	33.30	3	20.00
- Professional certificated	1	6.70	3	20.00
- Uneducated	2	13.30	3	20.00
4. Parents Relationship				
- Stay together	7	46.70	10	66.70
- Divorced	7	46.70	4	26.70
- Seperated	1	6.70	1	6.70

General Data	Group			
	experimental n =15		control n=15	
	amount	percentile	amount	percentile
5. Members (person)				
- 2-5	7	46.70	10	66.70
- 6-9	7	46.70	5	33.30
- 10 and higher	1	6.70	0	0.00
6. Income (baht)				
- 5,000-8,999	12	85.70	7	58.30
- 9,000-12,999	1	7.10	2	16.70
- 13,000-16,999	1	7.10	2	16.70
- 17,000 and higher	0	0.00	1	8.30

Table 2 : General Data about parents

The number of female parents was higher than male parents, The propotion of gender in the experimental group represented 80.00% : 20.00% and in the control group represented 93.30% : 6.70%.

Most parents in the experimental and the comparison groups were at ages of 30-39, both represented 60.00%.

For the level of education attained by parents, most of them completed the primary and secondary, the experimental group represented 20.00% and 33.30% respectively, the control group represented 33.30% and 20.00% respectively.

For the parents relationship, most of them stay together and divorced, the experimental group represented 46.70% and 46.70% respectively, the control group represented 66.70% and 26.70% respectively.

Number of members in family in the experimental group and in the control group was quite different. In the experimental group, the number of 2-5 and 6-9 both represented 46.70%, In the control group, the number of 2-5 and 6-9 represented 66.70% and 33.30% respectively.

Most parents had monthly income at 5,000-8,999 baht. The experimental group represented 85.70% and the control group represented 58.30%.

Table 3 Category of aggressive behavior levels of the experimental group and the control group.

Aggressive Behavior Levels	Group							
	experimental				control			
	before the experiment		after the experiment		before the experiment		after the experiment	
	n=15		n=15		n=15		n=15	
	amount	percentile	amount	percentile	amount	percentile	amount	percentile
Evaluated themselves								
- Highest	1	6.70	0	0.00	0	0.00	0	0.00
- High	1	6.70	1	6.70	2	13.30	3	20.00
- Medium	7	46.70	4	26.70	8	53.30	9	60.00
- Low	6	40.00	10	66.70	5	33.30	3	20.00
- Lowest	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

Table 3 shows aggressive behavior levels which children evaluated themselves.

Aggressive behavior levels of children in experimental group.

Before the experiment, children in this group had aggressive behavior in medium level represented 46.70% and low level represented 40.00%. And after the experiment, children had aggressive behavior in low level represented 66.70% and medium level represented 26.70%.

Aggressive behavior levels of children in control group.

Before the experiment, children had aggressive behavior in medium level represented 53.30% and low level represented 33.30%. After the experiment, children had aggressive behavior in medium level represented 60.00% and high level represented 20.00% and low level represented 20.00%.

Table 4 Testing the difference of general data between the experimental group and the control group.

General Data	Group		χ^2	p-value
	Experimental n=15(percentile)	control n=15(percentile)		
1. Gender				
- Male	9 (60.00)	7 (46.70)	0.536	0.464
- Female	6 (40.00)	8 (53.30)		
2. Age				
- 9	1 (6.70)	1 (6.70)	4.885	0.299
- 10	5 (33.30)	1 (6.70)		
- 11	4 (26.70)	7 (46.70)		
- 12	4 (26.70)	6 (40.00)		
- 13	1 (6.70)	0 (0.00)		
Mean	10.90	11.20		
3. Class				
- primary	14 (93.30)	13 (86.70)	0.876	0.928
- secondary	1 (6.70)	2 (13.30)		
4. Birth Ordered				
- 1 st	5 (33.30)	9 (60.00)	3.567	0.312
- 2 nd	6 (40.00)	5 (33.30)		
- 3 rd	2 (13.30)	1 (6.70)		
- 4 th	2 (13.30)	0 (0.00)		

Table 4 : Testing the difference of general data between the experimental group and the control group

1. Gender

After testing, the difference of the proportion of gender between the experimental group and the control group were not different in a statistic test level (p-value = 0.464)

2. Age

After testing, the different of age between both group was not different in a statistic test level (p-value = 0.299)

3. Class

After testing, the different of school classes between the experimental group and the control group was not different in a statistic test level (p-value = 0.928)

4. Birth Ordered

After testing, the different of birth ordered between both group was not different in a statistic test level (p-value = 0.312)

Table 5 Testing the difference of general data about parents between the experimental group and the control group.

General Data	Group		χ^2	p-value
	experimental n=15 (percentile)	control n=15 (percentile)		
1. Gender				
- Male	3 (20.00)	1 (6.70)	1.154	0.283
- Female	12 (80.00)	14 (93.30)		
2. Age (years)				
- lower 30	0 (0.00)	1 (6.70)	3.8	0.434
- 30-39	9 (60.00)	9 (60.00)		
- 40-49	1 (6.70)	1 (6.70)		
- 50-59	4 (26.70)	1 (6.70)		
- 60-69	1 (6.70)	3 (20.00)		
3. Education				
- Elementary	4 (26.70)	1 (6.70)	4	0.406
- Primary	3 (60.00)	5 (33.30)		
- Secondary	5 (33.30)	3 (20.00)		
-Professional certificated	1 (6.70)	3 (20.00)		
- Uneducated	2 (13.30)	3 (20.00)		
4. Parents Relationship				
- Stay together	7 (46.70)	10 (66.70)	1.348	0.51
- Divorced	7 (46.70)	4 (26.70)		
- Seperated	1 (6.70)	1 (6.70)		

Table5 (cont.)

General Data	Group		χ^2	p-value
	experimental	control		
	n=15 (percentile)	n=15 (percentile)		
5. Members (person)				
- 2-5	7 (46.70)	10 (66.70)	1.863	0.394
- 6-9	7 (46.70)	4 (26.70)		
- 10 and higher	1 (6.70)	1 (6.70)		
6. Income (baht)				
- 5,000-8,999	12 (85.70)	7 (58.30)	2.845	0.416
- 9,000-12,999	1 (7.10)	2 (16.70)		
- 13,000-16,999	1 (7.10)	2 (16.70)		
- 17,000 and higher	0 (0.00)	1 (8.30)		

1. Gender

After testing, the difference of the proportion of gender between the experimental group and the control group were not different in a statistic test level (p-value = 0.510)

2. Age

After testing, the difference of age range between both group were not different in a statistic test level (p-value = 0.434)

3. Education

After testing, the difference of the level of education between both group was not different in a statistic test level (p-value = 0.406)

4. Parents Relationship

After testing, the difference of the level of education between both group was not different in a statistic test level (p-value = 0.510)

5. Amount of Members in family

After testing, the difference of amount of members between both group was not different in a statistic test level (p-value = 0.394)

6. Income

After testing, the difference of monthly income between both group was not different in a statistic test level (p-value = 0.416)

Part 2 Hypothesis testing results

Table 6 Comparison of the aggressive behavior mean scores before intervention between the experimental group and the control group.

Characteristic	Mean	S.D.	t	p-value
Experimental Group Subjects (n=15)	106.40	44.52	0.140	0.890
Control Group Subjects (n=15)	104.33	36.05		

Table 6 shows that before the experiment, the experimental and the control group had the proximity of the aggressive behavior mean scores at 106.40 and 104.33, respectively. After the statistical testing, there was no statistically significant difference of the aggressive behavior mean scores between both groups (p-value = 0.890)

Table 7 Comparison of the aggressive behavior mean scores after intervention between the experimental group and the control group.

Characteristic	Mean	S.D.	t	p-value
Experimental Group Subjects (n=15)	86.53	36.63	-2.193	0.037*
Control Group Subjects (n=15)	116.07	37.12		

*statistical significant level 0.05

Table 7 shows that after the experiment, the experimental and the control group had the proximity of the aggressive behavior mean scores at 86.53 and 116.07, respectively. After the statistical testing, there was statistically significant level of experimental group subject by comparing with control group subjects. (p-value = 0.037)

Table 8 Comparison of aggressive behavior mean scores between before and after intervention of both experimental and control group.

Compare the aggressive behavior				
mean scores	Mean	S.D.	t	p-value
Experimental Group Subjects				
Pre-test (n=15)	106.40	44.521	2.685	0.018*
Post-test (n=15)	86.53	36.633		
Control Group Subjects				
Pre-test (n=15)	104.33	36.045	-3.840	0.002**
Post-test (n=15)	116.07	37.124		

* statistical significant level 0.05

**statistical significant level 0.01

Table 8 shows that after the experiment, the aggressive behavior mean score of the subjects in experimental group was lower than before with a statistically significance of p-value<0.05. On the other hand, after the experiment, the aggressive behavior mean scores of the subjects in control group was higher than before with a statistically significance of p-value<0.01.

CHAPTER V

CONCLUSION AND DISCUSSION

The discussion of this research consisted of 2 parts:

Part 1: Discussion about research methodology

Part 2: Discussion about results of the research

Part 1 Discussion about research methodology

1.1 Research form

This research is the quasi-experimental research design based on the pretest-posttest control group conducted to examine the outcome of group activities associated with the aggressive behavior reduction among slum children. Such research design is appropriate for this research because it could measure the results before and after the experiment. The comparative group was used to control the situations occurred during the experiment, and to control the influence of external variables, which would be compared with the outcome of group activities associated with the aggressive behavior reduction among slum children.

1.2 Sample group

The sample group included the children aged 9-13 who have been living in the Khlong Toei slum, had the normal learning, were not the idiot persons, got the aggression scores for over 50%, have never been trained by the activities of aggressive behavior reduction, and were willing to participate in the experiment. About 15 children of the experimental group were given the group-dynamics program whereas the control group totaling 15 children was not given any program.

1.3 Instruments

1. Aggressive Questionnaire. In this research, the aggressive behaviors of the sample group were measured the Aggressive Questionnaire constructed by Thipawan Suthin (1995), which was developed by the concept of

Berkowitz, Buss and Bandura. The Inventory was the 5-rating scale standardized inventory, comprising 58 questions. The Researcher and the Assistant Research read and explained each question to each child of the control and experimental groups.

2. The group-dynamics program for the aggressive behavior reduction relied on the concept of emotional quotient development, as constructed and developed by the Research to be consistent with the aggressive behavior reduction and the development of positive behaviors. The group-dynamics activities were used in learning and doing activities for the analysis, experience sharing and interactions so that the members had self-awareness, had more understanding of others, recognized their anger, practiced self-control, and handled their problems, as well as had self-esteem, recognized others' value, accepted differences between self and others, practiced the positive thinking, and applied the activities in the daily life. These activities composed of games, role plays, case studies, focus group discussions, and learning-based and relaxation activities. This program was verified for its content validity by 3 qualified experts.

After arranging 12 group-dynamics activity sessions, the conditions of activity arrangement were summarized below:

1. Duration and frequency of activity arrangement. About 12 group-dynamics activity sessions were held; it took one hour per each activity and twice a week. It was found that such duration and frequency were suitable because the one-hour activity was not too long for the children at this age, and it fit to the children's concentration and attention. Among 12 activities, two activities were held per week, that is, on Monday and Friday after the school day. Most children, after school day, would join with other children around, and played with the group up to the early night. When these children received any extra activities, they paid attention to them and felt enthusiast to participate in them pursuant to the date and time determined. Thus, the duration and frequency of activity arrangement were suitable for learning among children.

2. Number of activity participants. There were 15 activity participants in this research, which is the suitable amount. Every participant had good interactions and participation in the activities.

3. Location and condition of activity arrangement. The activity location of this research was at the conference room of Duang Prateep Foundation, which had a good size, good temperature from the air-conditioner, sufficient light, calmness, no annoyance by the external environment, tables, and chairs; so it was convenient for the arrangement of activities.

4. Materials and equipment of activity arrangement. The Researcher provided the stationery and other tools for the activity arrangement, work sheet and files for data collection; so they facilitated the data collection and activity arrangement. In addition, the activity form and contents were provided to be suitable for the members' interest and benefits, e.g. games, role plays, work sheet for situation analysis, precept tales, learning-based and relaxation activities (e.g. art, music, handicraft, etc.). Also, the members were allowed to talk or have notes to communicate with the Researcher beyond the activity hours; so the activities were diverse and pleasing. However, it was necessary to adjust some reading and writing activities because some members had reading and writing restrictions.

Apart from this, the researcher evaluated group activities after finishing each session as follows:

Session 1st

Objective : To build relationship between researcher and participants.

To inform the objective, role and advantages of joining the group.

To facilitate the participants's self-awareness.

Evaluated : The participants were cooperative. The most of children were shy but some of children were teasing the others. The group atmosphere was still formal and was not relaxing.

Session 2nd-3rd

Objective : To facilitate the participants's self-awareness.

To facilitate the participants to understand their emotions and recognize the influence of thoughts upon emotions.

Evaluated : The participants were enjoy the activities and felt relax, they were good cooperative. They got more acquaintance to each others. They could act out the variety

of emotions and could notice the others emotions. They could understand that negative and positive emotions.

Session 4th

Objective : To facilitate the participants to understand the others's emotions and to train them to have empathic.

To facilitate the trust of each other in the group.

Evaluated : The participants were good cooperative and paid attention in group activities. They were happy and enjoy with movement activities. Some members could bring the ideas from this group to work in their real life situations.

Session 5th

Objective : To facilitate the participants to explore themselves when getting angry.

To facilitate the participants to solve the problem in anger situation

Evaluated : The participants paid attention for the first period but group atmosphere was too relaxing and friendly, so they started to talk and tease. The group leader changed to teach into small group, then they paid more attention and were good cooperative. They understood the cause of anger.

Session 6th-7th

Objective : To train the participants to control their emotions and expressions.

To train the participants to have more concentration and relaxing.

Evaluated : They learned that their aggressive behaviors were not appropriate and this caused negative effect to themselves and the other. Then they learned techniques to reduce anger and to behave more appropriately.

Session 8th

Objective : To train the participants to have empathically and constructively communicating skill.

Evaluated: They enjoyed playing games. Most of them could advise their group members to follow the game rules. They learned to communicate assertively.

Session 9th

Objective : To train the participant to endure waiting and coping with disappointment.

Evaluated: They paid more attention and enjoyed playing games, learned to help each other, learned to solve problem. Some of them break the game rules to win and the others warned about the rules. Finally the group leader judged that group lose and gave more advice about moral. Everyone accepted that judgment.

Session 10th

Objective : To enable the participant to respect themselves and their value.

Evaluated : The participants were good cooperative and enjoyed with activities. They could make work planning in their team. Everyone respected and followed the rules. They behave more appropriately.

Session 11th

Objective : To enable the participant to respect the other's value.
To train the participant to have altruism and helpful.

Evaluated : The group atmosphere was friendly. The participants got more acquaintance to each others. They learned to share and could express their opinion. Everyone respected and listened the others' opinion.

Session 12th

Objective : To enable the participant to have postive thinking skill.
To enable the participant to respect the differences.
To review all practiced skills and evaluate the group activities.

Evaluated : The program was helpful for them to know how to behave more appropriatedly. They felt good to participate in this group. Children could form good relationship and encouraged each others to participate in activities and to change their thinking and behaviors.

Part 2 Discussion about results of the research

The discussion about the average aggression scores between the experimental group and the control group.

Before the experiment, the children of the experimental group and the control group obtained no different average aggression scores. This could be explained as follows:

1. As the Researcher set up the qualifications of research participants in respect with age, living in the slum, which was the studied area, not the idiot or psychological disorder persons, getting the aggression scores over 50%, and having never officially participating in the group-dynamics activities affecting the aggressive behavior reduction, the primary qualifications and demography of subjects in the experimental and control groups were similar, and there were no statistical differences; so the average aggression pretest scores both groups were not different.

2. The children in the experimental group and the control group were selected for the group subject to each child's average aggressive scores, and to the principle of frequency matching that both groups should gain the similar average aggressive scores at first. Thus, the aggressive scores of both groups were not different, and there was no bias to the assessment or the results of this research.

Discussion the acceptance hypotheses testing

Hypotheses testing 1 After experiment in the Aggressive Behavior Reduction Program, the subjects in the experimental group would have aggressive behavior mean score lower than before the experiment.

after the experiment, the aggressive behavior mean score of the subjects in experimental group was lower than before with a statistically significance of $p\text{-value} < 0.05$. On the other hand, after the experiment, the aggressive behavior mean scores of the subjects in control group was higher than before with a statistically significance of $p\text{-value} < 0.01$.

Hypotheses testing 2 After experiment in the Aggressive Behavior Reduction Program, the subjects in the experimental group would have aggressive behavior mean score lower than the subjects in the control group.

after the experiment, the experimental and the control group had the proximity of the aggressive behavior mean scores at 86.53 and 116.07, respectively. After the statistical testing, there was statistically significant level of experimental group subject by comparing with control group subjects. (p -value = 0.037)

The children given the group-dynamics activities for the aggressive behavior reduction had opportunities of learning and doing activities for self-development, including self-awareness and awareness of others, learning of living with others appropriately, practicing skills of emotional controls, knowing how to use the analytical process, and applying what was learnt in the daily life. The concepts and attitude inserted in those activities helped the children have self-learning, have self-esteem, know their roles and duties, and utilizing their competence appropriately, as well as support the positive thinking, have sympathy, and have the opened-mind to accept the differences between self and others. This result was consistent with the concept of Kanchana Chaipan (19) that the group activity therapy was used in older children because it dealt with the emotional and social problem-solving when these children have been involved in the activities they were interested in. Tissana Kemmanee (18) proposed that a good learning occurred when a learner was responsible for his learning, and he participated in the activities (active learning), which helped the learner have understanding and be able to utilize such learning. The experience learning partially helped the learner have good understanding and memory. In addition, the application of knowledge helped the learner have in-depth understanding in what was learnt. Kompetch Chatsupakul (21) said that every group member took part in being responsible for the group's success. Everyone had chance of working mutually and successful, but this needed assistance with each other. Everyone should be allowed to present his talent. Everyone had some abilities inside. By good stimulus, one could show his talent out. This result was also consistent with the research of Thippawan Suthin (11) that the male students, aged 13-15 at Yothin Bumrung School at Nakhon Si Thammarat Province, who passed the wisdom-driven behavior adaptation process, had fewer aggressive behaviors significantly at a statistical level if compared with the control group. Meanwhile, Rawiwan Kaewkongthong (31) found that the youths at Pakkret Home for Boys, Nonthaburi

Province, who have been trained to have appropriate behaviors, had fewer aggressive behaviors but more appropriate expression behaviors at the statistical significance. This result was consistent with Duangporn Tantithammanon (33) who studied the appropriate expression behaviors practice program, pursuant to Kelly's concept, to reduce the aggressive behaviors among students at M.3 of Benjamarachanusorn School at Nonthaburi Province. The result showed that the students had fewer aggressive behaviors at the statistical significance. This result was also consistent with Kornvida Srisupa (35) who studied the use of learning management process for the development of emotional quotient, pursuant to Goleman's concept. The research included 13 students at Grade 6 of Chumchon Moobaan Pattana School under the supervision of the BMA. The result showed that the students gained higher emotional quotient scores and lower aggressive behavior scores as well as the use of violence at the statistical significance. This result was consistent with Padua L.A. (36) who studied a program designed for the risky-behavior secondary school students. The research was conducted with Grade-7 students in Connecticut, the United States. The result showed that the students given the program or group activities for the reduction of aggressive behaviors had fewer aggressive behaviors after receiving the program, and such aggressive behaviors were decreasing more than the students not receiving such program or group activities at the statistical significance.

The group-dynamics activities for the aggressive behavior reduction among slum children were developed by the Researcher subject to the concept of emotional quotients. The teaching of EQ skills aimed at promoting 5 skills, comprising 12 activities, for the aggressive behavior reduction, and the promotion of appropriate behaviors among children. In addition, the Researcher sorted out and selected diverse activities to stimulate the activity participants' attention.

1. Awareness of self and others

The participants were encouraged to review ideas, emotions, affections, belief and attitude. The activities included the inevitable news reporter activity, tale of adventure in jungle, draw along the music, superstars, how do you feel if...?, how should we do? These activities helped the members have surveys and have more awareness of self. Also, they could practice showing their emotions in various

situations so that the members were ready to handle their improper emotions and feelings. This result was consistent with the concept of Daniel Goleman (cited in 27) that the honesty to self and effort to perceive others' emotions were keys triggering self-awareness. We must have bravery to look into what we fear, what we believe, what we like about ourselves, and what we dislike in ourselves. Self-awareness involves the initiation of understanding others, and perception when others feel painful, angry, happy or sad.

In the experiment, when the members trusted the group, they opened their ideas and feelings through the group discussions. Some members presented their opinions toward each situation, or wrote them in the notebook the activity leader gave. The activity leader would advice what was useful and appropriate for the members.

Example: Prae (pseudonym) told about her unhappiness as she was bullied at school. She reported this bullying to the teacher, but she still felt that she was not cared of while such problem has not yet been solved (This showed self-awareness of Prae as she showed her opinions and feeling of the problem she confronted to the group.)

2. Approval of self and others

When the members were aware of their own strength and weakness, they, later, were encouraged to understand and feel willing to accept their own nature, to have love, praise and supports to themselves, whether they had any defects or not. When accepting themselves, they would accept the differences in others. The activities for this issue were the activities of blind walking, comics columnist, and how should we do.

- Blind walking activity. This activity session created trust with each other, that is, if we showed our sincerity, sympathy and gentleness to others, other persons would trust us. This is important for a peaceful living. In the meantime, closing eyes caused the worrisome and isolation to one whose eyes were closed; so he or she needed a good friend to guide him or her to walk safely. This may be compared with the situation in which we felt worried; so we should consult it with a reliable person so that our decision-making would not be wrong.

- Comics columnist activity and How I should do activity. These activities practiced the members to have sympathy for others, to encourage the members to use the ethical reasons, to learn about moral precepts through the comics contents so that the members used those precepts in the daily life, and to solve problems correctly and appropriately. Some members could apply the concepts they have learnt in their daily life. This result was consistent with the statement of Kriengsak Charoenwongsak (40) that if teaching the good moral value, good characteristics of life, responsibilities, principles of morality and merit rather than self-indulgence, the children would become good adults who create great benefits to the country.

Example: After the comics columnist activity, the activity leader taught the positive thinking through the Dharma comics. On the following day, a group member told the activity leader that he met a luck as well because his mother had quarrels with his aunt who poured some water from the second floor of the house. He passed there at that time and was thrown. He was lucky that only half boy was thrown, not the whole body (This means that the member had the positive thinking, which made him feel happy.)

- Self-reflection activity. The activity leader practiced the members to consider the merit they have previously done. Some told that they helped the teacher shift the objects; they helped the mother feed the younger brothers; and they gave some dessert to friends, etc. This is to teach the members to realize their strength, and to promote the merit-making that would further benefit others.

3. Mastering self-responsibility

The members have learnt about the anger process, appropriate methods in responding to various situations and confrontations, as well as strategy of anger handling, settlement of conflicts and emotional control, which consisted of the activities of knowing the anger, strategy of anger handling, and tales about self-emotional control. Most members knew the appropriate methods of handling their improper emotions. Pujol I Pons (41) stated that allowing the children to make decisions subject to their ages helped them have responsibilities, and root the concept of liberty. But, the children should be taught about the advantages and disadvantages of those decisions. Allowing the children to make decisions was to challenge their

ability in self-care. This result was consistent with the research of Raviwan Kaewkongthong (31) who studied the practice of appropriate behaviors affecting the changes of aggressive behaviors among youths at Pakkret Home for Boys at Nonthaburi Province. The result showed that the experimental group receiving the practice of appropriate behaviors had fewer aggressive behaviors and more appropriate behaviors after the experiment at the statistical significance of .01. From the research of Thippawan Suthin (11) on the wisdom-driven behavior adaptations for aggressive behaviors among adolescent students at Yothin Bumrung School at Nakhon Si Thammarat Province, the result showed that the students in the wisdom-driven behavior adaptation group had fewer aggressive behavior scores, as measured by the inventory at the experiment period and monitoring period, than the baseline at the statistical significance of .05.

4. Finding personal meaning

The members were taught to have the meaningful learning. A deep understanding would occur when the learners were challenged by the talent, creativity and emotions. The activities used for this matter were the activity for communication practice, the activity for tolerance, and the activity for confrontations with despair.

- Activity for communication practice. The members were taught to learn about communications. That is, each member perceived and transferred the messages differently. When a message was sent from one to one, it might be distorted or inaccurate, which caused the misunderstanding or quarrels. In addition, there was an exercise to practice the members to use the communication methods creatively in various situations. This result was consistent with the statement of Pujol I Pons (41) that the communication was useful as it made one know oneself and others more, and it made us jointly have planning and working completely. Thus, we had to trust and rely on others as well; otherwise, we could not listen to others' opinions and viewpoints.

5. Valuing honesty and ethics

When the children were mature and started developing their affections, emotions, belief and self-value, the honesty and ethics would become essential for the

emotional quotient. This ethical framework has been adjusted by the environment, e.g. influential adults, friends, mass media, etc. Thus, the teachers could help the students have the positive ethics and creativity by doing the following activity sessions:

- Walk rally. The objective of this activity was that the members formed a group to complete any preset task so that the children recognize their value in the group as an essential part of the group's success. This result was consistent with the principle of group dynamics that Kompetch Chatsuppakul (21) said that the variety of experience in the group helped serve the individuals' demands; for example, being accepted by the group, being praised, etc. Everyone in the group had the specific roles, which took effect to the group process. If one understood his roles, the group would go on well.

- Tale-telling activity entitled "Philosophy of Pencil Makers" helped the members recognize their value, and the pencil and pencil maker were the tale tellers. The high tower activity and merit tree planting activity were done to allow the children to recognize the value of others and the society, to have generosity and assistance. This result was consistent with the concept of Kriengsak Charoenwongsak (40) that one would recognize his life value when he utilized the potential in his life to benefit others or the society.

Summary of important contents

Every slum child participating in the activities of this research could have learning and understanding through the group dynamics. The extent of learning may be much or little depending on the experience, caring and power of each child. Every child was glad and willing to participate in the activities, and they took part in the activities fully. Moreover, the group-dynamics activities for the aggressive behavior reduction arouse the children's consideration through the joyful and interesting activities. As a result, the children achieved the self-control skills, thinking and good attitude toward themselves and other friends in the community. They also believed that they could have self-development, and they could be a key manpower for the family. Moreover, the participating children applied the insights from those activities in their daily life; therefore, the children had more appropriate behaviors.

Suggestions

1. Suggestions for a guideline of helping children

The agencies and institutes working for the development of slum children and youths, e.g. the Office for the Social Development and Human Security, Local Administrative Organizations, Private Development Organizations, Educational Regional Office and schools should set up the aggressive behavior reduction as a measure of children and youth development in slums. The budget should be allocated. The personnel in such agencies, who have worked for slum children and youths, should be trained, e.g. social workers, psychologist, teacher or child caretaker, so that they have adequate knowledge and skills to apply those group-dynamics activities in caring of their children and youths.

2. Suggestions for efficient program implementation

2.1 Before starting the program, the basic personalities and nature, caring, literacy and analytical thinking of children should be studied carefully in order to provide the activities suitable for their learning. The activities to be held should be enjoyable, interesting and diverse, and be applied in the daily life appropriately. The children may be allowed to share opinions about the activity forms so that they serve the children's desire better.

2.2 During the program, there should be an evaluation after finishing each activity how it is useful for children, whether the children have the comprehension of that activity or not, and how they feel about that activity. These will further benefit the activity development.

2.3 After ending the program, the children leaders should be encouraged to do other appropriate activities, which may be transferred to other groups of children who will do some useful activities as well. The teachers may give some advice and guideline. The manual on activities to be done between guardians and children may be provided to promote the good family relationship.

2.4 The participating members should be willing to be participating in the activities. The children should be at the same age to arrange the activities in the scope of similar interest and abilities. By this regard, the members will have the group feeling, and have more understanding and acceptance. The number of

members should be approximately 10 persons so that everyone will be involved fully while the activity providers can give thorough care, and draw the potential of every child completely.

3. Recommendations for further studies

3.1 The outcome of group-dynamics program for the aggressive behavior reduction should be monitored for another 2 or 4 weeks after the experiment in order to assess the program endurance so that the program useful for the children could be further developed.

3.2 There should be a pilot study of program used for the sample group in order to learn about the strength, weakness and issues to be improved before being used in the real situations, and to enrich the program efficiency.

REFERENCES

1. พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์. จิตวิทยาการเรียนรู้ 1. เชียงใหม่ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2545.
2. กรณิศนันท์ วิลาวลัย. การแสดงบทบาทของบิดาในการมีส่วนร่วมลดพฤติกรรมก้าวร้าวของบุตร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์]. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2546.
3. Morley D. Glick. Violent Young Children. Boston : Pearson Education; 2004.
4. Guerin S., Hennessy E. Aggression and Bullying. Oxford : BPS Blackwell; 2002.
5. เว็บข่าวสารคนหนองคาย. สังคมระบุน "สื่อ" ก่อให้เกิดความรุนแรงใน "เด็ก". [ออนไลน์]. 2550.แหล่งข้อมูล:
<http://www.nkcity.com/index.php?mod=article&cat=crime&article=693> [ค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2551]
6. หนังสือพิมพ์มติชน. เผยเด็กไทยเล่น"เกม"รุนแรง พฤติกรรมเปลี่ยน-ตีพ่อแม่. [ออนไลน์]. 2548. แหล่งข้อมูล : <http://www.adslthailand.com/forum/viewtopic.php?t=20941> [ค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2551]
7. หนังสือพิมพ์แนวหน้า. เด็กไทยชอบรังแกเพื่อนติดอันดับสองของโลก. [ออนไลน์]. 2549. แหล่งข้อมูล:
<http://www.buayaicity.com/webboard/show.php?Category=news&No=5721> [ค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2551]
8. ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน; 2548.
9. Joseph Caliguri. The self-concept of the poverty child. The Journal of Negro Education, Vol.35 No.3 [Online]. 1966. Abstract from : <http://www.jstor.org/pss/2293955> [Accessed 2008 Nov 2]
10. ศิริกุล อิศรานุรักษ์. หนังสือชุดโครงการวิจัยพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย เล่ม 8 พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ-สังคม-จริยธรรมของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย; 2547.

11. ทิพย์วัลย์ สุทิน. การลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนวัยรุ่น โดยรูปแบบการปรับพฤติกรรมด้วยปัญญา [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยา]. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2538.
12. Zander V., Crandell TL., Crandell CH. Human Development. Eighth Edition. New York : McGraw-Hill; 2007.
13. ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2535.
14. Vasta R., Scott MA., Ellis S. Child Psychology. 4th ed. New Jersey: John Wiley&Sons, Inc; 2004.
15. Broderick PC. The Life Span: Human Development for Helping Professionals. New Jersey: Merrill Prentice Hall; 2003.
16. Sailor DH., Supporting Children in their home, school and community. Boston : Allyn&Bacon; 2004.
17. Cartwright D., Zander A. Group Dynamics: Research and Theory. 3rd ed. New York: Harper&Row, Publishers; 1968.
18. ทิสนา แคมมณี. กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : นิชินแอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป; 2545.
19. กาญจนา ไชยพันธุ์. กระบวนการกลุ่ม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์; 2549.
20. Barker LL., et al. Group In Process: An Introduction to Small Group Communication. 4th ed. New Jersey: Prentice Hall; 1991.
21. คมเพชร ฉัตรศุกกุล. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546
22. ดิสรณี มีสมทรัพย์. จิตวิทยาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; มปป.
23. อมรวิชัย นาคทรพรพ, จิรัฐกาล พงศ์ภคเชียร. สันติวัฒนธรรม สันติในคน แนวคิดและแนวทางการเสริมสร้างสุขภาวะและการเรียนรู้เรื่องสันติภาพ. กรุงเทพฯ : สถาบันรามจิตติ; 2549.
24. Stallworth-Clark R. The Psychology of Violence and Peace. Journal of Harvard Education Review. Volume 77, number 3, fall; 2007.
25. Goleman D. Working with Emotion Intelligence. London : Bloomsbury Publishing Plc; 2004

26. รายงานการประชุมวิชาการสุขภาพจิต ปี 2543 เรื่อง “สุขภาพจิตดีด้วยอีคิว”. นนทบุรี : สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข; 2544.
27. เอกชัย จุละจาริตต์. EQ แนวภูมิปัญญาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : หจก.สามลดา; 2548.
28. วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. เซวาน์อารมณ์(EQ) ดั่งนี้เพื่อความสุขและความสำเร็จของชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2551.
29. Elias MJ., Arnold H. The educator’s guide to emotional intelligence and academic achievement: social-emotional learning in the classroom. California : Corwin Press; 2006.
30. คัดนางค์ มณีศรี. กิจกรรมพัฒนา EQ สำหรับระดับอนุบาล-มัธยมต้น. กรุงเทพฯ : เอ็กชเปอร์เน็ท; 2546.
31. พชณีพร สมานมิตร. ผลการใช้โปรแกรมกลุ่มชนิดการปรับความคิด-พฤติกรรมที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในนักเรียนวัยรุ่น [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก]. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2546
32. ระวีวรรณ แก้วทอง. ผลของการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก]. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539
33. ดวงพร ตันติธรรมานนท์. ผลของโปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสมตามแนวคิดของเคลลี เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา]. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542
34. นุชชณา นัยพิณิจ. การพัฒนาโปรแกรมการฝึกจัดการความโกรธของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก]. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2547
35. กรวิดา ศรีสุภา. ผลของการเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ตามแนวคิดของโกล์แมนที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวและการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

[วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา] กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

36. Padua LA. The effects of an intervention program on at-risk middle school students. Central Connecticut state University, 2006.
37. Wilson SJ., Lipsey MW. School-based intervention for aggressive and disruptive behavior. Am J Prev Med. [Online] 2007 August; 33(2 suppl): s130-s143. Abstract from : <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/17675014> [Accessed 2008 June 11].
38. Simon TR. et al. The ecological effects of universal and selective violence prevention programs for middle school students : A randomized trial. [Online] 2009 June; 77. Abstract from : <http://psycnet.apa.org/journal/CCP/77/3/526> [Accessed 2009 October 3]
39. Daunic AP. et al. Classroom-based cognitive-behavioral intervention to prevent aggression : efficacy and social validity. [Online] 2006 February;44(2):[17 screens]. Available from: http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6V6G-4J8D7DD-3&_user=10&_coverDate=04%2F30%2F2006&_alid=1663718809&_rdoc=46&_fmt=high&_orig=search&_origin=search&_zone=rslt_list_item&_cdi=5814&_sort=r&_st=4&_docanchor=&view=c&_ct=78600&_acct=C00050221&_version=1&_urlVersion=0&_userid=10&md5=02eb3a964b878167ffe28c69c20f8c10&searchtype=a [Accessed 2009 October 3]
40. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. ยิ่งกว่า EQ : คู่มือพัฒนาชีวิตให้ลูกน้อย. กรุงเทพฯ : ชัคเชสมิเดีย; 2544.
42. อีปองส์, เอสเตเว ปูยอล. 20 คุณธรรมสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์; 2550.

APPENDICES

APPENDIX A

THE VALIDATORS

The Validators of the Group Dynamics on Aggressive Reduction Program

1. Lecturer, Supalak Khemthong.
Ph.D.(Occupational Therapy)
Department of Occupational Therapy and Social Work, Faculty of Health Sciences, Curtin University of Technology, Australia.
2. Assistant Professor, Totsaworn Maneesrikum.
Ed.D.(Development Education)
Department of Development Education, Faculty of Education, Srinakharinwirot University.
3. Assistant Professor, Pimmas Tapanya.
M.Sc.(Clinical Psychology)
Department of Psychiatry, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University
M.Ed.(Special Education)
Department of Education, University of New Brunswick, Canada.

APPENDIX B

CONSENT FORM

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย (สำหรับครู) (Participant Information Sheet)

ในเอกสารนี้อาจมีข้อความที่ท่านอ่านแล้วยังไม่เข้าใจ โปรดสอบถามหัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้แทนให้ช่วยอธิบายจนกว่าจะเข้าใจดี ท่านจะได้รับเอกสารนี้ 1 ฉบับ นำกลับไปอ่านที่บ้านเพื่อปรึกษาหารือกับญาติพี่น้อง เพื่อน หรือผู้อื่นที่ท่านต้องการปรึกษา เพื่อช่วยในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัย

ชื่อโครงการ ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กในชุมชนแออัด
ชื่อผู้วิจัย นางสาวสาริณี เอื้อกิตติกุล
สถานที่ที่สามารถติดต่อได้
 สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา
 หมายเลขโทรศัพท์ 089-1925979

โครงการวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อ ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กในชุมชนแออัด ซึ่งมีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับคือ เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวจะมีทักษะและแนวทางในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและพัฒนาตนเองในทางสร้างสรรค์ ส่วนประโยชน์ต่อส่วนรวมคือ หน่วยงานที่ทำงานด้านการพัฒนาเด็ก เช่น โรงเรียน สถานสงเคราะห์ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ศูนย์ฝึกอบรมและอื่นๆ สามารถนำผลจากการวิจัยและโปรแกรมการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของเด็กที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานได้

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยนี้เพราะ ท่านเป็นครูประจำชั้นของนักเรียนที่เข้าร่วมการวิจัย โดยการวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษาแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กให้เหมาะสม

จะมีนักเรียนเข้าร่วมการวิจัยนี้ทั้งสิ้นประมาณ 50 คน มีระยะเวลาศึกษาวิจัยทั้งสิ้น 3 เดือน (12 ครั้ง)

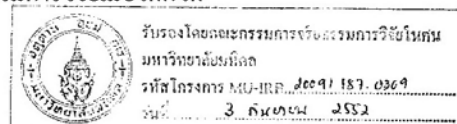
หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยแล้ว จะมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านทำการประเมินพฤติกรรมเด็ก ด้วยแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก ฉบับครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน จำนวน 25 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที โดยผู้วิจัยจะขอสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้นจากท่านโดยใช้เวลาประมาณ 5 นาที และบันทึกข้อมูลด้วยการจดบันทึก

2. ผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกนักเรียน 30 คนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งเด็กนักเรียนของท่านอาจถูกเลือกให้เข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ โดยใช้เวลาครั้งละ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทั้งหมด 12 ครั้ง ตามวันและเวลาที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

3. เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านประเมินพฤติกรรมเด็ก ด้วยแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก ฉบับครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน จำนวน 25 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที อีกครั้ง

การเข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้ ท่านจะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ และเพื่อให้การเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ เป็นไปโดยสมัครใจ ท่านสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมการวิจัยเมื่อใดก็ได้

ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ และจะเปิดเผยเฉพาะการสรุปผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการวิจัย สามารถติดต่อกับผู้วิจัยคือ นางสาวสาริณี เอื้อกิตติกุล นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาพัฒนาการมนุษย์ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล หมายเลขโทรศัพท์ 089 – 1925979 ได้ตลอดเวลา

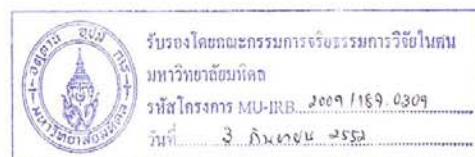
โครงการวิจัยนี้ได้รับการพิจารณารับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนของ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่ สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ถนนพุทธมณฑล สาย 4 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170 หมายเลขโทรศัพท์ 02-849-6223-5 โทรสาร 02-849-6223 หากนักเรียนได้รับการปฏิบัติไม่ตรงตามที่ระบุไว้ นักเรียนสามารถติดต่อกับประธานคณะกรรมการฯ หรือผู้แทน ได้ตามสถานที่และหมายเลขโทรศัพท์ข้างต้น

ข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดในเอกสารนี้ครบถ้วนแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้เข้าร่วมวิจัย

(.....)

วันที่.....

หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัยโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (สำหรับครู)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี อาศัยอยู่บ้านเลขที่.....

ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

ขอแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วม โครงการวิจัยเรื่อง **ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการ
พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กในชุมชนแออัด**

โดยข้าพเจ้าได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและจุดมุ่งหมายในการทำวิจัยรายละเอียดขั้นตอนต่างๆ
ที่จะ ต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของการวิจัยและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจาก
การเข้าร่วมการวิจัย โดยได้อ่านรายละเอียดอยู่ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด อีกทั้งยังได้รับ
คำอธิบายและตอบข้อสงสัยจากหัวหน้าโครงการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ข้าพเจ้าจึงสมัครใจเข้าร่วม โครงการวิจัยนี้:

หากข้าพเจ้ามีข้อข้องใจเกี่ยวกับขั้นตอนของการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถติดต่อกับ นางสาวสาริณี เอื้อกิตติ
กุล โทรศัพท์ 089-1925979 ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

หากข้าพเจ้าได้รับการปฏิบัติไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถ
ติดต่อกับประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนหรือผู้แทน ได้ที่สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการ
วิจัยในคน สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ถนนพุทธมณฑล สาย 4 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม 73170 หมายเลขโทรศัพท์ 02-849-6223-5 โทรสาร 02-849-66223

ผู้วิจัยได้รับรองว่าข้าพเจ้าสามารถปฏิเสธหรือหยุดการให้ความร่วมมือในขั้นตอนใดก็ได้ และผู้วิจัย
ได้รับรองว่าการนำเสนอผลงานวิจัย จะนำเสนอเฉพาะเนื้อหาสาระที่เป็นประเด็นสำคัญของการศึกษาโดยจะ
นำเสนอเป็นข้อมูลโดยรวมจากการวิจัยเท่านั้น ไม่นำเสนอข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเข้าใจข้อความในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และหนังสือแสดงเจตนายินยอมนี้โดยตลอด
แล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้

ลงชื่อ.....ผู้เข้าร่วมการวิจัย/ผู้แทน โดยชอบธรรม

(.....) วันที่.....

ลงชื่อ.....ผู้ให้ข้อมูลและขอความยินยอม/หัวหน้าโครงการวิจัย

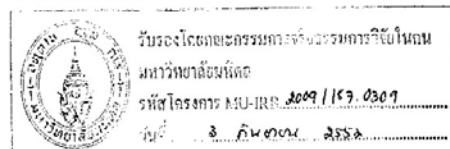
(.....) วันที่.....

ในกรณีข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ผู้ที่อ่านข้อความทั้งหมดแทนผู้เข้าร่วมการวิจัย คือ

..... จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นพยาน

ลงชื่อ..... พยาน

(.....) วันที่.....

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย (สำหรับผู้ปกครอง)
(Participant Information Sheet)

ในเอกสารนี้อาจมีข้อความที่ท่านอ่านแล้วยังไม่เข้าใจ โปรดสอบถามหัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้แทนให้ช่วยอธิบายจนกว่าจะเข้าใจดี ท่านจะได้รับเอกสารนี้ 1 ฉบับ เพื่อนำไปปรึกษากับญาติพี่น้อง เพื่อน หรือผู้อื่นที่ท่านต้องการปรึกษา เพื่อช่วยในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัย

ชื่อโครงการ	ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กในชุมชนแออัด
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสารินี เอื้อกิตติกุล
สถานที่ที่สามารถติดต่อได้	สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา
หมายเลขโทรศัพท์	089-1925979

โครงการวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อ ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กในชุมชนแออัด ซึ่งมีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับคือ เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวจะมีทักษะและแนวทางในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและพัฒนาตนเองในทางสร้างสรรค์ ส่วนประโยชน์ต่อส่วนรวมคือ หน่วยงานที่ทำงานด้านการพัฒนาเด็ก เช่น โรงเรียน สถานสงเคราะห์ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ศูนย์ฝึกอบรม และอื่นๆ สามารถนำผลจากการวิจัยและ โปรแกรมการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของเด็กที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานได้

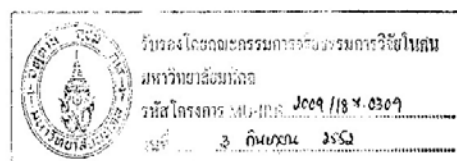
เด็กในปกครองของท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยนี้เพราะ เด็กในปกครองของท่านมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยสนใจจะศึกษา คือ อายุระหว่าง 10-12 ปี มีการมองเห็น การได้ยิน และการเคลื่อนไหวปกติ โดยการวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษาแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กให้เหมาะสม

จะมีผู้เข้าร่วมการวิจัยนี้ทั้งสิ้นประมาณ 50 คน มีระยะเวลาศึกษาวิจัยทั้งสิ้น 3 เดือน (12 ครั้ง)

หากท่านตัดสินใจให้เด็กในปกครองของท่านเข้าร่วมการวิจัยแล้ว จะมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่าน และเด็กในปกครองของท่านตอบแบบสอบถาม โดยให้เด็กในปกครองของท่านทำแบบทดสอบระดับพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 58 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที และทำแบบทดสอบการวาดภาพบ้าน-ต้นไม้-คน ด้วยการวาดภาพอย่างอิสระทั้ง 3 ชนิด ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที โดยขอให้ท่านทำการประเมินพฤติกรรมเด็กในปกครองของท่าน ด้วยแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก ฉบับผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินนักเรียน จำนวน 25 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

2. ผู้วิจัยจะขอทำการสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้น จากท่านและเด็กในปกครองของท่าน โดยใช้เวลาประมาณ 5 นาที และบันทึกข้อมูลด้วยการจดบันทึก

3. ผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกเด็ก 30 คนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งเด็กในปกครองของท่านอาจถูกเลือกให้เข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ โดยใช้เวลาครั้งละ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทั้งหมด 12 ครั้ง ตามวันและเวลาที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

4. เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ผู้วิจัยจะขอความร่วมมือจากท่านและเด็กในปกครองของท่านตอบแบบสอบถามอีกครั้ง โดยให้เด็กทำแบบทดสอบระดับพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 58 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที และทำแบบทดสอบการวาดภาพบ้าน-ต้นไม้-คน ด้วยการวาดภาพอย่างอิสระทั้ง 3 ชนิด ใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที และขอให้ท่านทำการประเมินพฤติกรรมเด็กฉบับเดิม จำนวน 25 ข้อ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

การเข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้ ท่านและเด็กในปกครองของท่านจะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ และเพื่อให้การเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปโดยสมัครใจ ท่านและเด็กในปกครองของท่านสามารถปฏิเสธที่จะไม่เข้าร่วมการวิจัยเมื่อใดก็ได้ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านและเด็กในปกครองของท่านเป็นความลับ และจะเปิดเผยเฉพาะการสรุปผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

หากท่านและเด็กในปกครองของท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการวิจัย สามารถติดต่อกับผู้วิจัยคือ นางสาว สารีณี เอื้อกิตติกุล นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาพัฒนการมนุษย สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล หมายเลขโทรศัพท์ 089 - 1925979 ได้ตลอดเวลา

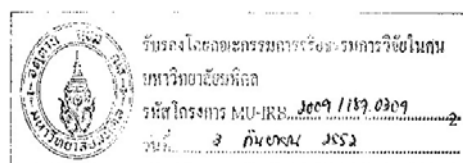
โครงการวิจัยนี้ได้รับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่ สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ถนนพุทธมณฑล สาย 4 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170 หมายเลขโทรศัพท์ 02-849-6223-5 โทรสาร 02-849-6223 หากนักเรียนได้รับการปฏิบัติไม่ตรงตามที่ระบุไว้ นักเรียนสามารถติดต่อกับประธานคณะกรรมการฯ หรือผู้แทนได้ตามสถานที่และหมายเลขโทรศัพท์ข้างต้น ขอขอบพระคุณในความร่วมมือของนักเรียนมา ณ ที่นี้

ข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดในเอกสารนี้ครบถ้วนแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ปกครอง/ผู้แทนโดยชอบธรรม

(.....)

วันที่.....

หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัยโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (สำหรับผู้ปกครอง)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี อาศัยอยู่บ้านเลขที่.....

ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

ผู้แทนโดยชอบธรรมของ ค.ณ./ค.ช..... โดยเกี่ยวข้องกับ.....

ข้าพเจ้าและเด็กในปกครองขอแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วม โครงการวิจัยเรื่อง **ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการ อดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กในชุมชนแออัด**

โดยข้าพเจ้าได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและจุดมุ่งหมายในการทำวิจัยรายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่จะ ต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของการวิจัยและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการเข้าร่วมการวิจัย โดยได้อ่านรายละเอียดอยู่ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยตลอด อีกทั้งยังได้รับคำอธิบายและตอบข้อสงสัยจากหัวหน้าโครงการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ข้าพเจ้าจึงสมัครใจให้เด็กในปกครองของข้าพเจ้าเข้าร่วม โครงการวิจัยนี้:

หากข้าพเจ้าและเด็กในปกครองของข้าพเจ้ามีข้อข้องใจเกี่ยวกับขั้นตอนของการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถติดต่อกับ นางสาวสาริณี เอื้อกิตติกุล โทรศัพท์ 089-1925979 ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

หากข้าพเจ้าและเด็กในปกครองของข้าพเจ้าได้รับการปฏิบัติไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถติดต่อกับประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนหรือผู้แทน ได้ที่สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ถนนพุทธมณฑล สาย 4 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170 หมายเลขโทรศัพท์ 02-849-6223-5 โทรสาร 02-849-66223

ผู้วิจัยได้รับรองว่าข้าพเจ้าสามารถปฏิเสธหรือหยุดการให้ความร่วมมือในขั้นตอนใดก็ได้ และผู้วิจัยได้รับรองว่าการนำเสนอผลงานวิจัย จะนำเสนอเฉพาะเนื้อหาสาระที่เป็นประเด็นสำคัญของการศึกษาโดยจะนำเสนอเป็นข้อมูลโดยรวมจากการวิจัยเท่านั้น ไม่นำเสนอข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเข้าใจข้อความในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และหนังสือแสดงเจตนายินยอมนี้ โดยตลอดแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้

ลงชื่อ.....ผู้เข้าร่วมการวิจัย/ผู้แทน โดยชอบธรรม

(.....) วันที่.....

ลงชื่อ.....ผู้ให้ข้อมูลและขอความยินยอม/หัวหน้าโครงการวิจัย

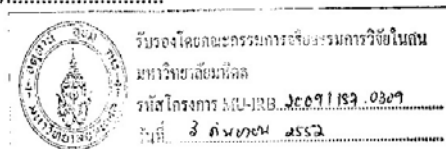
(.....) วันที่.....

ในกรณีข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ผู้ที่อ่านข้อความทั้งหมดแทนผู้เข้าร่วมการวิจัย คือ

..... จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นพยาน

ลงชื่อ..... พยาน

(.....) วันที่.....

คำอธิบายโครงการวิจัยและการขอความยินยอมสำหรับเด็กอายุ 10-12 ปี

โครงการวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อจะส่งเสริมให้เด็กในชุมชนแห่งนี้ได้ทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเอง และศึกษาว่าภายหลังที่น้องๆ ทำกิจกรรมแล้วจะมีวิถีปฏิบัติตัวต่อผู้อื่นเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

พี่ชวนน้องเข้าร่วมโครงการนี้เพราะ น้องมีอายุระหว่าง 10-12 ปี มีการมองเห็น การได้ยินปกติ การเคลื่อนไหวปกติ และมีการเรียนรู้ที่ปกติ

ซึ่งพี่อยากจะศึกษาว่า เมื่อน้องๆ เข้าร่วมกิจกรรมที่พี่จัดขึ้นแล้ว น้องๆ จะได้ประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวเองหรือไม่ อย่างไร

ถ้าน้องยินดีร่วมโครงการนี้ น้องจะได้รับการปฏิบัติดังนี้

1. พี่จะขอให้น้องตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของน้องต่อผู้อื่น
2. น้องๆ จะได้เข้าร่วมกิจกรรมที่พี่จัดให้ โดยเป็นเกมและกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งจะจัดขึ้นสัปดาห์ละครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมดจำนวน 12 ครั้ง

งานวิจัยนี้มีความเสี่ยงน้อย พี่จะคอยดูแลน้องอย่างดี ไม่ให้น้องเหนื่อยเกินไป แต่ถ้าน้องรู้สึกไม่สบายใจอีกซัก ไม่อยากเข้าร่วมในการวิจัยนี้ น้องสามารถบอกพี่ได้ตลอดเวลา และถ้าน้องหรือผู้ปกครองมีเรื่องสงสัยประการใด สามารถถามพี่ได้ตลอดเวลา พี่ชื่อ สาริณี โทรศัพท์ 089-1925979

พี่จะเก็บเรื่องส่วนตัวน้องเป็นความลับ ไม่เปิดเผยให้ใครทราบ

น้องอ่านรายละเอียดแล้วเข้าใจหรือไม่

- เข้าใจ ไม่เข้าใจ

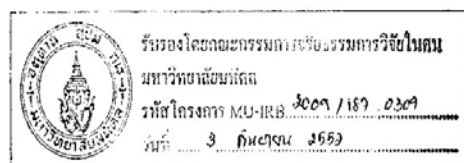
มีข้อสงสัยต้องการซักถามหรือไม่

- ต้องการถาม ไม่ต้องการถาม

น้องได้อ่านและเข้าใจรายละเอียดของโครงการแล้ว

☺ ถ้าน้องเต็มใจเข้าร่วมในโครงการนี้ ลงชื่อ.....

☹ ถ้าน้องไม่เต็มใจเข้าร่วมโครงการนี้ ลงชื่อ.....

APPENDIX C

GROUP DYNAMICS

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งที่ 1

1. วัตถุประสงค์หลัก

- 1.1 เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมการวิจัย
- 1.2 เพื่อให้สมาชิกทราบถึงวัตถุประสงค์ บทบาท ประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม รวมถึงข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าร่วมกิจกรรม
- 1.3 เพื่อให้สมาชิกตระหนักในตนเอง

2. ตารางภาพรวมกิจกรรม

กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ
ปฐมนิเทศ	10 นาที	อธิบายสมาชิกกลุ่มให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ บทบาท ประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม รวมถึงข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มซักถามหากมีข้อสงสัย
วาดรูปอิสระ	15 นาที	ให้สมาชิกกลุ่มวาดรูปอิสระเพื่อแนะนำตนเอง
นักข่าว จำเป็น	20 นาที	ให้สมาชิกกลุ่มจับคู่กันและผลัดกันถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ความคิด ความเชื่อ และทัศนคติของตนเอง
นิทานผจญ ภัยในป่า	15 นาที	ให้สมาชิกกลุ่มใช้จินตนาการภาพหลังจากฟังนิทานจากผู้นำกลุ่ม และผู้นำกลุ่มจะสะท้อนสิ่งที่สมาชิกกลุ่มจินตนาการออกมา

3. รายละเอียดของกิจกรรม

3.1 วาดรูปอิสระ

สาระสำคัญ : การวาดรูปอิสระเป็นเครื่องมือให้สมาชิกได้เปิดเผยตนเองและสามารถอธิบายเกี่ยวกับตนเองได้ง่ายขึ้น ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องกังวลว่าจะวาดสวยหรือไม่สวย

อุปกรณ์ที่ใช้

1. กระดาษ A4
2. ดินสอ-ยางลบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. แจกกระดาษและดินสอให้สมาชิกทุกคน
2. ให้สมาชิกวาดรูปอิสระที่สามารถอธิบายถึงตนเองได้
3. ให้สมาชิกแนะนำตัวเองพร้อมอธิบายรูปภาพอิสระนั้น

3.2 นักข่าวจำเป็น

สาระสำคัญ : สมาชิกได้ตระหนักถึงตนเองในการตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ความคิด ความเชื่อ และทัศนคติของตนเอง เป็นการกล้าที่จะเปิดเผยตนเองอย่างเป็นมิตร และทำให้เข้าใจผู้อื่นมากขึ้นอีกด้วย

อุปกรณ์ที่ใช้

1. กระดาษ A4 และดินสอ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ให้สมาชิกจับคู่กัน
2. ผลัดกันถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ความคิด ความเชื่อ และทัศนคติของตนเอง
3. ผู้นำสรุปกิจกรรมว่า การที่สมาชิกได้พูดคุยซักถามกัน ทำให้แต่ละคนได้ตระหนักถึงความคิด ความเชื่อ และทัศนคติที่ตนมีอยู่ ซึ่งบางครั้งเราไม่ค่อยได้นึกถึง

ใบคำถาม

1. ถ้าคุณเป็น Superman สิ่งแรกที่คุณจะทำคืออะไร
2. คนที่คุณรักมากที่สุด 3 คน คือใครบ้าง
3. สิ่งที่ทำให้คุณดีใจที่สุด
4. สิ่งที่คุณกลัวมากที่สุด
5. ถ้าให้เลือกเป็นสัตว์ชนิดหนึ่ง คุณจะเลือกเป็นอะไร เพราะอะไร

3.3 นิทานผจญภัยในป่า

สาระสำคัญ : กิจกรรมที่ช่วยสะท้อนภาพภายในจิตใจของสมาชิกออกมา ช่วยให้สมาชิกตระหนักและเข้าใจตนเองมากขึ้น

อุปกรณ์ที่ใช้

1. กระดาษ A4 และดินสอ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ผู้นำกลุ่มเริ่มต้นเล่านิทาน โดยให้สมาชิกหลับตาและจินตนาการภาพตามที่กำหนด

2. เมื่อนิทานจบ ให้สมาชิกบันทึกสิ่งที่จินตนาการไว้เป็นหัวข้อสั้นๆ
3. ผู้นำกลุ่มอธิบายความหมายของสิ่งที่ให้สมาชิกจินตนาการ และสอบถามความคิดเห็นทัศนคติของสมาชิก

นิทานผจญภัยในป่า

ลองหลับตาแล้วจินตนาการว่าตัวเองกำลังค่อยๆ เดินเข้าไปในป่า ถามว่า (1)“คุณเข้าไปในป่าครั้งนี้กับใคร” เมื่อเดินต่อไปเรื่อยๆ คุณเจอสัตว์ชนิดหนึ่ง (2)“สัตว์ชนิดนั้นคืออะไร มีลักษณะ/นิสัยเป็นอย่างไร” และพอเดินเข้าไปในป่าลึกคุณได้พบกับบ้านหลังหนึ่ง (3)“บ้านหลังนั้นมีลักษณะอย่างไรบ้าง มีรั้วหรือไม่” หลังจากที่你能ได้เดินสำรวจรอบบ้านแล้ว คุณกำลังจะเข้าไปในบ้านหลังนั้น แต่ประตูล็อกอยู่ คุณจึงหากุญแจ ในที่สุดคุณก็พบกุญแจเปิดประตูบ้าน (4)“กุญแจดอกนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร” และเมื่อเปิดประตูเข้าไปในบ้านคุณพบโต๊ะตัวหนึ่งกลางบ้าน (5)“บนโต๊ะนั้นมีอะไรวางอยู่บ้างหรือไม่” หลังจากนั้นคุณเดินไปเปิดประตูหลังบ้าน คุณพบจานใบหนึ่งตกอยู่ (6)“จานใบนั้นทำมาจากอะไร แล้วคุณทำอะไรกับจานใบนั้น” คราวนี้คุณออกไปนอกบ้านเมื่อเดินไปเรื่อยๆ คุณพบลูกม้าตัวหนึ่ง (7)“คุณจะทำอย่างไรกับลูกม้าตัวนั้น” พอเดินไปเรื่อยๆ คุณเจอหมีสองตัวกำลังทะเลาะกัน (8)“คุณจะทำอย่างไร”

อธิบายความหมายของสิ่ง/สถานการณ์ที่จินตนาการ

1. คนที่เข้าไปในป่าด้วย : หมายถึงคนที่คุณไว้วางใจและให้ความสำคัญในชีวิต
2. สัตว์ที่พบ : หมายถึงลักษณะนิสัยของตัวเอง เช่น นกหมายถึงรักอิสระ กระต่ายหมายถึงน่ารัก น่าทะนุถนอม เสือหมายถึงเข้มแข็ง มีพลังมาก เป็นต้น
3. บ้าน : หมายถึงตัวตนของคุณ วัสดุที่ใช้และความแข็งแรงของบ้านเปรียบเทียบกับความเข้มแข็งของจิตใจ และรั้วบ้านหมายถึงการเข้าถึงตัวตนของคุณ หากมีรั้วกั้นหมายถึงเป็นคนที่ยากเข้าถึง
4. กุญแจ : หมายถึงการนำไปสู่เป้าหมายที่คุณกำหนดไว้ ลักษณะของกุญแจจะบ่งบอกว่าคุณตั้งเป้าหมายสูงเพียงใด หากเป็นกุญแจที่มีลักษณะหายากหรือมีรายละเอียดมาก หมายถึงมีเป้าหมายที่สูงและมีรายละเอียดมาก
5. บนโต๊ะ : หมายถึงการเข้าสังคม หากบนโต๊ะมีอาหารมากมายหมายถึงการชอบเข้าสังคม
6. จาน : หมายถึงลักษณะของคนในข้อที่ 1 และการดูแลและใส่ใจของคุณต่อคนๆ นั้น
7. ลูกม้า : หมายถึงการวางตัวของคุณต่อคนแปลกหน้า
8. หมีทะเลาะกัน : หมายถึงการแก้ปัญหาว่าคุณจะแก้ปัญหาด้วยวิธีไหน

(อ้างอิงจาก ผศ.พิมพ์มาศ ตาปัญญา)

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งที่ 2-3

1. วัตถุประสงค์หลัก

- 1.1 เพื่อให้สมาชิกตระหนักในตนเอง
- 1.2 เพื่อให้สมาชิกฝึกแสดงอารมณ์ของตนเอง รวมทั้งเข้าใจอารมณ์ของตนเองและถ่ายทอดอารมณ์ตนเองได้อย่างเหมาะสม

2. ตารางภาพรวมกิจกรรม

กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ
ทายอารมณ์ (ครั้งที่ 2)	30 นาที	ให้สมาชิกแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่ม และให้ผลัดกันไปคำ(แสดงท่าทาง) ตามบัตรคำ “ทายอารมณ์” ที่กำหนดไว้
ลากเส้นไปตามเพลง (ครั้งที่ 2)	30 นาที	เปิดเพลงที่มีจังหวะช้า-เร็วต่างกัน ให้สมาชิกลากเส้นอิสระตามเพลง และระบายสีน้ำทับลงไป
คาราน้ำกลิ้ง (ครั้งที่ 3)	35 นาที	สร้างสถานการณ์ขึ้นมา และให้สมาชิกแสดงอารมณ์และพฤติกรรมตามความคิดของตนเอง
เขารู้สึกอย่างไรถ้า... (ครั้งที่ 3)	15 นาที	ให้สมาชิกตอบคำถามว่าตนเองรู้สึกอย่างไร ตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้ในใบงาน
สมุดทำมือของฉัน (ครั้งที่ 3)	10 นาที	ให้สมาชิกทำสมุดทำมือ เพื่อบันทึกอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองในแต่ละวันที่ประทับใจ

3. รายละเอียดของกิจกรรม

3.1 ทายอารมณ์

สาระสำคัญ : อารมณ์มีทั้งด้านบวก-ด้านลบ ซึ่งแต่ละคนก็มีวิธีการแสดงอารมณ์ต่างๆ กันไป กิจกรรมนี้ทำให้สมาชิกได้เรียนรู้และสังเกตอารมณ์ที่ผู้อื่นแสดง

อุปกรณ์ที่ใช้

1. บัตรคำ “ทายอารมณ์” 3 ชุด
2. กระดาษบันทึกคะแนน 3 ชุด

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. แบ่งสมาชิกออกเป็น 3 กลุ่ม
2. ให้สมาชิกเลือกหยิบบัตรคำคนละ 3 ใบ สมาชิกผลัดกันไปคำ ผู้ที่ทายถูกจะได้บันทึกแต้ม คำละ 1 คะแนน

3. ผู้นำกลุ่มสรุปกิจกรรม อธิบายความแตกต่างระหว่างอารมณ์ทางบวกและทางลบ และอธิบายว่าแต่ละคนมีวิธีการแสดงอารมณ์ต่างๆ กันไป ดังนั้นสมาชิกจึงควรสังเกตอารมณ์ของผู้อื่น และตอบสนองต่ออารมณ์ผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสม

4. ผู้นำกลุ่มแจกรางวัลให้กับกลุ่มทั้ง 3 กลุ่ม ตามลำดับคะแนน

บัตรคำ “ทายอารมณ์”

ดีใจ	รัก	ตื่นเต้น	โล่งอก	ภูมิใจ
สนุกสนาน	เสียใจ	โกรธ	เหงา	เกลียด
หงุดหงิด	ตำหนิผิด	เหยียดหยาม	เซ็ง	กลัว

3.2 ลากเส้นไปตามเพลง

สาระสำคัญ: บรรยากาศที่แตกต่างมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล และสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะให้เห็นถึงความแตกต่างได้ เช่นเดียวกับอารมณ์ที่จะแสดงออกมาแตกต่างกันตามบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม

อุปกรณ์ที่ใช้

1. กระดาษวาดเขียน
2. สีชอล์ค (แบ่งเป็นสีโทนเย็นและสีโทนร้อน)
3. สีน้ำ (สีแดง เหลือง น้ำเงิน)
4. เครื่องเล่น CD
5. เพลงช้าและเพลงเร็วอย่างละ 1 เพลง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. เปิดเพลงให้สมาชิกฟังเพลงช้า 3 รอบ และเพลงเร็ว 3 รอบ
2. แจกกระดาษวาดเขียนให้สมาชิก และแต่ละคนเลือกสีชอล์ค โทนเย็น 1 สี โทนร้อน 1 สี
3. เปิดเพลงช้า 3 รอบ ให้สมาชิกใช้สีชอล์ค(โทนเย็น) 1 สีวาดเส้นอิสระตามเพลง เปิดเพลงเร็ว 3 รอบ ให้สมาชิกใช้สีชอล์ค(โทนร้อน) 1 สีวาดเส้นอิสระตามเพลง
4. ให้สมาชิกระบายสีน้ำให้เต็มแผ่น และตากผลงานให้แห้ง
5. ผู้นำสรุปกิจกรรม ให้สมาชิกสังเกตตอนที่เรลากเส้นตามจังหวะเพลงที่แตกต่างกันว่ารู้สึกอย่างไรและอารมณ์เป็นอย่างไรในแต่ละเพลง และมีจังหวะการลากเส้นแตกต่างกันอย่างไร ผู้นำอธิบายว่าบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่ออารมณ์ของคนเรา และลองสังเกตตัวเองว่าบรรยากาศแบบใดที่ทำให้เราอารมณ์ดีหรือไม่ดี

3.3 คาราน้ำกลิ้ง

สาระสำคัญ : การฝึกถ่ายทอดอารมณ์ตนเองได้อย่างเหมาะสม จะช่วยให้เราตระหนักรู้ในตนเอง คิดก่อนทำ ทำให้เรามีสติ ลดแสดงอาการก้าวร้าวออกมา และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ

อุปกรณ์ที่ใช้

1. บัตรสถานการณ์ 5 เรื่อง

ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม

1. ให้สมาชิกจับกลุ่ม 3 คน และเลือกหยิบบัตรสถานการณ์ 1 เรื่อง
2. ให้สมาชิกกลุ่มระดมความคิดวางแผนแสดงตามสถานการณ์ที่ได้รับในกลุ่มของตนเอง
3. สมาชิกแต่ละกลุ่มออกมาแสดงสถานการณ์ที่ตนเองได้รับ
4. ผู้นำกิจกรรมสรุปแต่ละสถานการณ์ว่าแต่ละคนมีความคิดเห็นอย่างไร เรามีความรู้สึกอย่างไรหากอยู่ในสถานการณ์นั้นจริงๆ และคิดว่าหากแสดงการกระทำออกมาเช่นนี้จะมีผลกระทบในสถานการณ์อย่างไร

สถานการณ์ “คาราน้ำกลิ้ง”

1. เช้าวันอาทิตย์น้องนั่งอ่านหนังสือเตรียมสอบอยู่ในบ้าน แล้วเพื่อนบ้านวัยรุ่นก็ตื่นขึ้นมาเปิดวิทยุเสียงดังรบกวน จนไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ หากน้องอยู่ในสถานการณ์นี้จะทำอย่างไร
2. น้องกำลังต่อแถวซื้ออาหารเพื่อรับประทานในช่วงพักกลางวัน อยู่ดีๆ ก็มีเด็กสองคนเดินเข้ามาและแอบแทรกแถวก่อนหน้าน้อง น้องจะทำอย่างไร
3. น้องเดินริมถนนเพื่อไปหาเพื่อนที่อยู่อีกซอยหนึ่ง ขณะนั้นเองมีวัยรุ่นสองคนเข้ามาริคไถเงินน้อง น้องจะทำอย่างไร
4. เมื่อน้องเห็นเพื่อนสนิทในกลุ่มของน้องกำลังทะเลาะกับเพื่อนอีกคน และกำลังจะมีเรื่องชกต่อยกัน น้องจะทำอย่างไร
5. ขณะที่น้องเดินเล่นอยู่ในสวนสาธารณะ มีสุนัขตัววิ่งเข้ามาข้างหลังน้อง แยกเขี้ยวและเห่าใส่ น้องจะทำอย่างไร

3.4 เธอรู้ลึกอย่างไร

สาระสำคัญ : การตระหนักในตนเอง และรู้ว่าตนเองจะแสดงอารมณ์ในแต่ละสถานการณ์อย่างไร จะช่วยให้เราสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้จะทำให้เราเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้อื่นมากขึ้น

อุปกรณ์ที่ใช้

1. แผ่นข้อความ “เรารู้สึกอย่างไร ถ้า...” (พร้อมสถานการณ์ 15 ข้อ)

2. ดินสอ และยางลบ

ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม

1. แจกใบงานให้สมาชิกกลุ่มตอบคำถาม

2. ผู้นำกลุ่มสรุปว่า การตระหนักในตนเอง ทำให้ตนเองรู้ว่าจะแสดงอารมณ์ในแต่ละสถานการณ์อย่างไร และเราจะสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้ดียิ่งขึ้น โดยเห็นอกเห็นใจผู้อื่นมากขึ้น และรู้จักคิดก่อนตัดสินใจกระทำสิ่งที่เหมาะสม

ใบงาน “เรารู้สึกอย่างไร ถ้า...”

1. ฉันทำน้ำหกใส่เสื้อเธอ
2. ฉันหยิบของของเธอไปโดยไม่ได้บอก
3. ฉันเหยียบเท้าเธอโดยไม่ได้ตั้งใจ
4. ฉันทำของเล่นที่เธอรักที่สุดพัง
5. ฉันเรียกเธอด้วยชื่อที่เธอไม่ชอบ
6. ฉันไม่ให้เธอเล่นด้วย
7. ฉันบอกเธอว่าฉันไม่ชอบเธอ
8. ฉันหัวเราะเวลาที่เธอทำผิดพลาด
9. ฉันพูดว่าเสื้อเธอดำปื้อปี้
10. ฉันเข้าแถวแทรกข้างหน้าเธอ
11. ฉันต่อเธอ
12. ฉันแกลบลิ้นใส่เธอ
13. ฉันไม่แบ่งของเล่นของฉันให้เธอ
14. ฉันแอบกินขนมของเธอ
15. ฉันเรียกเธอว่า “ไอ้โง่”

(อ้างอิงจาก อมรวิรัช นาคทรพรพ. สันติวัฒนธรรม สันติในตน; 2549)

3.5 สมุดทำมือของฉัน

สาระสำคัญ : การเขียนบันทึกเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองออกมา ทำให้เราตระหนักในตนเองได้ดียิ่งขึ้น

อุปกรณ์ที่ใช้

1. กระดาษขนาด A5
2. เชือกสีน้ำตาล
3. ที่เจาะรูกระดาษ
4. สติกเกอร์ตกแต่ง(รูปการ์ตูน)
5. สีไม้

ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม

1. ผู้นำกลุ่มอธิบายความสำคัญของการจดบันทึกเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองออกมา
2. ให้สมาชิกกลุ่ม ประดิษฐ์สมุดบันทึก พร้อมระบายสี ตกแต่งให้สวยงาม
3. ให้สมาชิกเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองในวันนี้
4. ให้สมาชิกนำสมุดบันทึกกลับบ้าน และมอบหมายให้บันทึกอารมณ์ ความรู้สึก หรือเขียนเรื่องราวที่อยากบอก และนำมาส่งในสัปดาห์ต่อไป

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งที่ 4

1. วัตถุประสงค์หลัก

- 1.1 เพื่อให้สมาชิกได้เข้าใจอารมณ์ผู้อื่น และฝึกเห็นใจผู้อื่น
- 1.2 เพื่อให้สมาชิกสร้างความไว้วางใจระหว่างตนเองและผู้อื่น

2. ตารางภาพรวมกิจกรรม

กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ
ปิดตาพาเดิน	35 นาที	สมาชิกจับคู่ คนหนึ่งถูกปิดตา อีกคนหนึ่งเป็นผู้บอกทาง หลังจากนั้นก็สลับหน้าที่กัน
นักเล่าการ์ตูน	15 นาที	มีภาพเนื้อเรื่องการ์ตูน และให้สมาชิกแต่งเรื่องจากภาพ
จะทำอย่างไรดีนะ	10 นาที	ให้สมาชิกตอบคำถามว่าตนเองจะปฏิบัติต่อเพื่อนอย่างไร ตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้ในใบงาน

3. รายละเอียดของกิจกรรม

3.1 ปิดตาพาเดิน

สาระสำคัญ : ความไว้วางใจกันเป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

อุปกรณ์ที่ใช้

1. ผ้าปิดตา 8 ผืน
2. เชือกฟาง 1 ม้วน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ให้สมาชิกกลุ่มจับคู่กัน คนหนึ่งถูกปิดตาและอีกคนหนึ่งเป็นผู้บอกทาง เดินไปตามทางที่ผู้นำกิจกรรมกำหนดเส้นทางไว้
2. เมื่อสิ้นสุดเส้นทางให้ผู้ถูกปิดตาและผู้บอกทางสลับหน้าที่กัน (โดยผู้นำกลุ่มจะกำหนดเส้นทางที่แตกต่างไว้ให้)
3. ให้สมาชิกพูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึกที่ถูกปิดตาและเป็นผู้บอกทาง
4. ผู้นำกิจกรรมสรุปกิจกรรมว่าในระหว่างที่เราถูกปิดตาอาจเกิดความรู้สึกกลัว กังวล หากแต่ผู้บอกทางจริงใจ คอยดูแลให้เราเดินอย่างปลอดภัย ไม่แก้งให้เราหลงทาง เราก็จะเกิดความรู้สึกเชื่อมั่นและไว้วางใจ เช่นเดียวกับเวลาเราอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม หากเราแสดงความจริงใจและเห็นใจผู้อื่น รวมทั้งมีความอ่อนโยน ผู้อื่นก็จะไว้วางใจเรา และแสดงความจริงใจกับเรา เช่นเดียวกัน ฉะนั้นความไว้วางใจกันจึงเป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

3.2 นักเล่าการ์ตูน

สาระสำคัญ : คนเรามีความสามารถในการอ่านความรู้สึกผู้อื่นผ่านทางสีหน้า ท่าทาง ดังนั้นการฝึกอ่านความรู้สึกผู้อื่นบ่อยๆ จะช่วยให้เราสามารถตอบสนองผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและเข้ากับผู้อื่นได้ดี

อุปกรณ์ที่ใช้

1. เนื้อเรื่องการ์ตูนสั้นๆ ที่ไม่มีคำบรรยาย/บทสนทนา
2. ดินสอ และยางลบ

ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม

1. สมาชิกแต่ละคนแต่งบทสนทนาในเนื้อเรื่องการ์ตูน
2. เมื่อเสร็จแล้วนำมาขึ้นกระดาน เพื่อแลกเปลี่ยนอ่าน และดูว่าแต่ละคนแต่งบทสนทนาที่คล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร

3. ผู้นำกิจกรรมสรุปว่า คนเรามีความสามารถในการอ่านความรู้สึกผู้อื่นผ่านทางสีหน้า ท่าทาง ดังนั้นการฝึกอ่านความรู้สึกผู้อื่นบ่อยๆ จะช่วยให้เราสามารถตอบสนองผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและเข้ากับผู้อื่นได้ดี

3.3 จะทำอย่างไรดีนะ

สาระสำคัญ : การฝึกเห็นใจผู้อื่น เอาใจเขามาใส่ใจเรา จะช่วยให้เราสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี รวมทั้งลดความขัดแย้งหรือปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้

อุปกรณ์ที่ใช้

1. ใบงาน “จะทำอย่างไรดีนะ” (พร้อมสถานการณ์ 10 ข้อ)
2. ดินสอและยางลบ

ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม

1. แจกใบงานให้สมาชิกตอบคำถาม
2. ผู้นำสรุปข้อคิดเกี่ยวกับการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

ใบงาน “จะอย่างไรดีนะ”

เธอจะอย่างไรเพื่อทำให้เขารู้สึกดีขึ้น

1. ถ้าเพื่อนกำลังเหงามากเพราะไม่มีใครเล่นด้วย
2. ถ้าเพื่อนกำลังร้องไห้เพราะหกล้ม
3. ถ้าเพื่อนโกรธเธอเพราะเธอหัวเราะเขาที่ตลกเกินไป
4. ถ้าเพื่อนเสียใจที่มีใครมาแอบกินขนมของเขา
5. ถ้าเพื่อนเสียใจเพราะสุนัขที่เขารักหายไป
6. ถ้าเพื่อนรู้สึกถูกทอดทิ้งตอนที่ทุกคนกำลังเล่นเกมอย่างสนุกสนาน
7. ถ้าเพื่อนอยากได้สิ่งของมาระบายพระอาทิตย์ แต่ไม่มีใครให้ยืม
8. ถ้าเพื่อนรู้สึกอายที่ทำขวดน้ำหวานหกรดพื้น
9. ถ้าเพื่อนนั่งซึมเพราะคิดถึงคุณแม่
10. ถ้าเพื่อนตกใจกลัวเสียงฟ้าผ่าตอนฝนตก

(อ้างอิงจาก อมรวิษฐ์ นาคกรทรรพ. สันติวัฒนธรรม สันติในคน; 2549)

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งที่ 5

1. วัตถุประสงค์หลัก

- 1.1 เพื่อให้สมาชิกสำรวจตนเองเมื่อมีอารมณ์โกรธ
- 1.2 เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการกับอารมณ์โกรธ

2. ตารางภาพรวมกิจกรรม

กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ
รู้จักกับความโกรธ	30 นาที	ผู้นำกิจกรรมอธิบายสมาชิกให้ทราบถึงที่มาของความโกรธ รวมทั้งผลกระทบทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ ความคิด และการแสดงพฤติกรรมออกมา รวมทั้งปฏิกิริยาของคนรอบข้างด้วย
บันทึกอารมณ์โกรธในอดีต	15 นาที	สมาชิกกลุ่มบันทึกเหตุการณ์ที่ตนเองเคยเกิดอารมณ์โกรธ
วิธีจัดการกับความโกรธ	15 นาที	ผู้นำกิจกรรมแนะนำวิธีจัดการกับความโกรธ และให้สมาชิกกลุ่มลงเลือกวิธีจัดการกับเหตุการณ์ที่ตนเองเคยมีอารมณ์โกรธ

3. รายละเอียดของกิจกรรม

3.1 รู้จักกับความโกรธ

สาระสำคัญ : เมื่อเรารู้เท่าทันความโกรธ เราก็จะสามารถควบคุมความโกรธได้ดียิ่งขึ้น
อุปกรณ์ที่ใช้

1. ลูกบอล 3-5 ลูก

ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม

1. ให้สมาชิกลองเตะลูกบอลเข้าฝาผนัง รับส่งหลายๆ รอบ โดยใช้ความเร็วและแรงที่แตกต่างกัน
2. ผู้นำกิจกรรมสรุปว่า คนเราถูกผู้อื่นกระตุ้นให้โกรธได้อย่างง่ายๆ ซึ่งความโกรธก็จะทำลายความคิด ความสามารถในการตัดสินใจ อาจทำให้ตอบโต้ไปอย่างไม่เหมาะสม ยิ่งอารมณ์เราถูกกระทบแรงมากเท่าไร เราก็จะตอบโต้กลับไปแรงมากเท่านั้น เช่นเดียวกับลูกบอล ดังนั้นเราจึงควรฝึกควบคุมอารมณ์ของตนเองให้เหมาะสม

3.2 บันทึกอารมณ์โกรธในอดีต

สาระสำคัญ : เราควรฝึกสำรวจตนเองเมื่อมีอารมณ์โกรธ เพื่อที่จะสามารถควบคุมและปรับปรุงแก้ไข ไม่ให้เป็นปัญหาลุกลามใหญ่โต

อุปกรณ์ที่ใช้

1. กระดาษ A4

2. ดินสอและยางลบ

ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม

1. ให้สมาชิกทบทวนเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดอารมณ์โกรธ มา 1 เหตุการณ์

2. บันทึกเหตุการณ์ที่ตนเองเคยเกิดอารมณ์โกรธขึ้นมา อะไรคือสาเหตุ และตนเองแก้ไข

ได้หรือไม่ อย่างไร

3.3 วิธีจัดการกับความโกรธ

สาระสำคัญ: เราไม่อาจเปลี่ยนแปลงคนหรือสิ่งที่ทำให้เราโกรธได้ แต่เราสามารถควบคุม และจัดการอารมณ์โกรธของตัวเองได้

อุปกรณ์ที่ใช้

1. แผ่นข้อความ “วิธีจัดการกับความโกรธ”

2. ดินสอและยางลบ

ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม

1. ผู้นำกิจกรรมแนะนำวิธีจัดการกับความโกรธ

2. ให้สมาชิกกลุ่มลองเลือกวิธีจัดการกับเหตุการณ์ที่ตนเองเคยมีอารมณ์โกรธ โดยบันทึก

ลงไปว่าจะจัดการกับเหตุการณ์นี้อย่างไร

แผ่นข้อความ “วิธีจัดการกับความโกรธ”

1. ผ่อนคลายกล้ามเนื้อ – คนทั่วไปเมื่อโกรธมักจะแสดงสีหน้าบึ้งตึง วิธีจัดการกับความโกรธอย่างหนึ่ง คือ ให้ยิ้มน้อยๆ ผ่อนคลายกล้ามเนื้อขากรรไกร หน้าผาก ริมฝีปาก
2. มองการณ์ให้ไกล – ให้ลองคิดว่า เรื่องที่ทำให้เราโกรธจะมีความสำคัญมากเท่าไรถ้าเรามีชีวิตเหลืออยู่เพียง 5 นาที/ 5 ชั่วโมง/ 5 วัน/ 5 เดือน หรือ 5 ปี การคิดถึงค่าของชีวิตที่มีอยู่น้อยจะทำให้เราเลือกได้ว่า จะโกรธแบบคนที่มอมทุกข์หรือจะมองโลกในแง่ดี ให้ชีวิตมีความสุข สนุกสนาน
3. มอบความเป็นใหญ่ให้ตัวเอง – เวลาที่เราโกรธ ความโกรธจะเป็นใหญ่ เราควรพูดในใจเพื่อเตือนสติตัวเอง โดยกล่าวว่า “เราตัดสินใจว่า จะไม่โกรธเรื่องนี้” ซ้ำๆ กันไปเรื่อยๆ จนกว่าความโกรธจะทุเลาเบาบางลงไป หรือจะใช้ข้อความเตือนใจอื่นๆ แทนก็ได้
4. เลือกรับรู้ชีวิตที่ยืดหยุ่นมากขึ้น – เช่น ความจริงของชีวิตคือ อะไรๆ มักจะไม่ได้ตั้งใจ , อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้, โลกเบ๊วๆ โบนัสเป็นโลกที่ไม่ได้สมบูรณ์แบบเสมอ
5. คิดถึงอันตรายของความโกรธ – ให้นึกถึงผลเสียและอันตรายของความโกรธที่อาจทำให้ความสัมพันธ์ต้องแตกหัก
6. การสื่อสารที่ดี – คนที่โกรธมักจะค้นหาข้อสรุป เมื่อมีความโกรธอย่ารีบตัดสินใจ ให้คิดก่อนว่าต้องการอะไร ต้องพูดอย่างไร ขณะเดียวกันต้องรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นและคิดก่อนที่จะตอบ เมื่อมีการตำหนิตำงานจงรับฟัง และพิจารณาเนื้อหาว่าเป็นจริงแค่ไหน
7. การใช้อารมณ์ขัน – เมื่อมีความโกรธหรือความเครียดจงใช้อารมณ์ขันช่วยแก้สถานการณ์ แต่ต้องใช้ให้ถูกกาลเทศะ
8. ออกมาจากสถานการณ์หรือบุคคลที่ทำให้โกรธ – มันเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะป้องกันไม่ให้เราหรือคนอื่นๆ ต้องเจ็บตัวจากการชกต่อย หรือทะเลาะด่าทอกัน

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งที่ 6-7

1. วัตถุประสงค์หลัก

- 1.1 เพื่อฝึกทักษะทางด้านอารมณ์ และควบคุมตนเอง
- 1.2 เพื่อให้สมาชิกฝึกการมีสมาธิ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. ตารางภาพรวมกิจกรรม

กิจกรรม	เวลา	กระบวนการ
นิทาน “เขียนลงบนผืนทราย” (ครั้งที่ 6)	20 นาที	เล่านิทาน “เขียนลงบนผืนทราย” ให้สมาชิกฟัง พร้อมทั้งตอบคำถามจากใบงาน
เกม “อ่านโจทย์อย่างตั้งใจ” (ครั้งที่ 6)	40 นาที	ให้สมาชิกฝึกคิดวิเคราะห์ มีสติและสมาธิ ตั้งใจทำตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง
นิทาน “ข้อคิดดีๆจากรอยตะปู” (ครั้งที่ 7)	30 นาที	เล่านิทาน “ข้อคิดดีๆจากรอยตะปู” ให้สมาชิกฟัง พร้อมทั้งตอบคำถามจากใบงาน
เรียนรู้เพื่อผ่อนคลาย (ครั้งที่ 7)	20 นาที	ให้สมาชิกฝึกสมาธิผ่านเสียงเพลง เพื่อผ่อนคลายความเครียดและความโกรธ

3. รายละเอียดของกิจกรรม

3.1 นิทาน “เขียนลงบนผืนทราย”

สาระสำคัญ : ในเหตุการณ์ที่เกิดความขัดแย้ง แต่ละคนตัดสินใจแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันไป หากแต่เราสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ จะช่วยให้สถานการณ์คลี่คลายไปในทางที่ดี

อุปกรณ์ที่ใช้

1. นิทานเรื่อง “เขียนลงบนผืนทราย”
2. ใบงานกิจกรรมนิทานเรื่อง “เขียนลงบนผืนทราย”
3. ดินสอและยางลบ

ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม

1. เล่านิทานเรื่อง “เขียนลงบนผืนทราย” ส่วนที่ 1 ให้สมาชิกฟัง
2. ให้สมาชิกตอบคำถามจากใบงาน
3. เล่านิทานเรื่อง “เขียนลงบนผืนทราย” ส่วนที่ 2 ให้สมาชิกฟัง พร้อมทั้งสรุปข้อคิดที่ได้

จากนิทาน

นิทานเรื่อง “เขียนลงบนพื้นทราย”

ส่วนที่ 1

เรื่องเล่าว่า...มีคน 2 คนเป็นเพื่อนซี้กัน ต่างร่วมเดินทางไปในทะเลทรายด้วยกัน ระหว่างทางเกิดโต้เถียงขัดแย้งไม่เข้าใจกัน เพื่อนคนหนึ่งพลั้งมือตบหน้าอีกฝ่าย คนถูกทำร้ายเจ็บปวดแต่ไม่เอ่ยวาจา กลับเขียนลงบนพื้นทรายว่า “วันนี้...ฉันถูกเพื่อนรักตบหน้า”

พวกเขายังคงเดินทางต่อ กระทั่งถึงแหล่งน้ำ พวกเขาตัดสินใจอาบน้ำชำระกาย พลันคนที่ถูกตบหน้ากลับจมน้ำ เพื่อนอีกคนไม่รีรอ เข้าช่วยชีวิต คนรอดตาย ยังคงไม่เอ่ยวาจา กลับสลักไปบนหินใหญ่ “วันนี้...เพื่อนรักช่วยชีวิตฉันไว้” อีกคนไม่เข้าใจ ถามว่า “เมื่อถูกฉันตบหน้า เธอเขียนลงบนพื้นทราย แล้วทำไมเมื่อครู่ ต้องสลักบนหิน”

ส่วนที่ 2

อีกคนยิ้มแล้วกล่าวตอบว่า “เมื่อถูกคนรักทำร้าย เราควรเขียนมันไว้บนทราย ซึ่งสายลมแห่งการให้อภัย จะทำหน้าที่พัดผ่านลบล้างไม่เหลือ แต่เมื่อมีสิ่งที่ดีมากมาย บังเกิดเราควรสลักไว้บนก้อนหินแห่งความทรงจำในหัวใจ ซึ่งต่อให้มีสายลมแรงเพียงใด ก็ไม่อาจลบล้างทำลาย”

ใบงานกิจกรรมนิทานเรื่อง “เขียนลงบนพื้นทราย”

1. หากน้องเป็นคนที่ถูกตบหน้า น้องจะอย่างไร
2. น้องคิดว่า เพราะเหตุใดคนที่ถูกตบหน้า จึงเขียนบันทึกลงบนพื้นทราย
3. หากน้องเป็นคนที่ยื่นน้ำแล้วเพื่อนช่วยชีวิตไว้ น้องจะตอบแทนเพื่อนอย่างไร
4. น้องคิดว่า เพราะเหตุใดคนที่เพื่อนช่วยชีวิต จึงสลักบันทึกบนหิน

3.2 เกม “อ่านโจทย์อย่างตั้งใจ”

สาระสำคัญ : การวิเคราะห์เหตุการณ์จะทำให้เราคิดอย่างมีเหตุผล มีสติมากขึ้น ลดการขัดแย้งกับผู้อื่น และลดความขัดแย้งภายในจิตใจตัวเองด้วย ทำให้เรามีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น

อุปกรณ์ที่ใช้

1. แผ่นข้อความ “อ่านโจทย์อย่างตั้งใจ”
2. ดินสอ และยางลบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ผู้นำกิจกรรมแจกใบงาน “อ่านโจทย์อย่างตั้งใจ” และแนะนำให้ทำตามคำสั่งเป็นลำดับอย่างถูกต้อง โดยมีเวลากำหนด หากทำได้ถูกต้อง รวดเร็วที่สุดจะมีรางวัลให้
2. ให้สมาชิกลงมือปฏิบัติงาน

3. สรุปผลและข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมนี้ว่า กิจกรรมนี้ควรอ่านโจทย์อย่างตั้งใจ ไม่รีบร้อนที่จะทำงานให้เสร็จโดยขาดการไตร่ตรอง มีสติและสมาธิ ก็จะทำโจทย์ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งก็คล้ายกับการที่เราอยู่ร่วมกับเพื่อนๆ ในสังคม บางครั้งหากมีเรื่องไม่เข้าใจกัน ก็อาจจะขาดสติและอาจจะแก้ปัญหาด้วยการใช้กำลังกันในที่สุด ดังนั้นการใช้สติ ไตร่ตรองผลที่อาจจะเกิดขึ้นจึงเป็นสิ่งสำคัญ

3.3 นิทาน “ข้อคิดดีๆจากรอยตะปู”

สาระสำคัญ : เราควรมีสติรู้ตัว อย่าให้ความโกรธเข้าครอบงำ เพราะความโกรธอาจจะส่งผลกระทบต่อตนเอง รวมทั้งคนรอบข้าง จนกลายเป็นความบาดหมางได้

อุปกรณ์ที่ใช้

1. นิทานเรื่อง “ข้อคิดดีๆจากรอยตะปู”
2. ใบงานกิจกรรมนิทานเรื่อง “ข้อคิดดีๆ จากรอยตะปู”
3. ดินสอและยางลบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. เล่านิทานเรื่อง “ข้อคิดดีๆ จากรอยตะปู” ให้สมาชิกฟัง
2. ให้สมาชิกตอบคำถามจากใบงาน

นิทานเรื่อง “ข้อคิดดีๆจากรอยตะปู”

มีเด็กน้อยคนหนึ่งอารมณ์ไม่ค่อยจะดี พ่อของเขาจึงให้ตะปูกับเขา 1 ถุง และบอกเขาว่า... ทุกครั้งที่ลูกรู้สึกไม่ดี โมโห หรือโกรธใครก็ตาม ให้ตอกตะปู 1 ตัวลงไปที่รั้วหลังบ้านก็แล้วกัน วันแรกผ่านไป... เด็กน้อยตอกตะปูเข้าไปที่รั้วถึง 37 ตัว วันที่ 2 และ วันที่ 3 และแต่ละวันที่ผ่านไป... ผ่านไป จำนวนตะปูก็ค่อยๆ ลดลง ลดลงๆ เพราะเด็กน้อยรู้สึกว้า... การรู้จักควบคุมตัวเองให้สงบง่ายกว่าการตอกตะปูตั้งเยอะ

แล้ววันหนึ่ง... หลังจากที่เขาสามารถควบคุมตัวเองได้ดีขึ้น ใจเย็นมากขึ้น เขาเดินไปหาพ่อเพื่อบอกว่า เขาคิดว่าเขาไม่จำเป็นต้องตอกตะปูอีกแล้ว เพราะเขาได้เปลี่ยนไปแล้ว เขาสามารถควบคุมตัวเองได้ดีขึ้น ไม่มั่วทะลุมเหมือนแต่ก่อนแล้ว พ่อยิ้มแล้วบอกลูกชายว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงๆ ลองพิสูจน์ให้พ่อดู ทุกๆ ครั้งที่ลูกสามารถควบคุมอารมณ์ฉุนเฉียวของตัวเองได้ ให้ถอนตะปูออกจากรั้วหลังบ้านทีละ 1 ตัว

วันแล้ววันเล่า เด็กชายก็ค่อยๆ ถอนตะปูออกทีละตัวๆ จนในที่สุด วันหนึ่งตะปูทั้งหมดก็ถูกถอนออก เด็กชายดีใจมาก รีบวิ่งไปบอกพ่อของเขาว่า...ผมทำได้แล้วครับ ในที่สุดผมก็ทำได้สำเร็จ พ่อไม่ได้พูดว่าอะไร แต่จูงมือลูกของเขาไปที่รั้วนั้น แล้วบอก... ลูกทำได้ดีมาก ทีนี้ลองมองกลับไปรั้วสิ เห็นไหมว่ารั้วมันไม่เหมือนเดิม มันไม่เหมือนกับที่มันเคยเป็นก่อนหน้า

ถูกจำไว้นะ ว่าเมื่อไหร่ที่เราทำอะไรลงไปด้วยการใช้อารมณ์ สิ่งนั้นมักจะเกิดรอยแผล เหมือนกับการเอาไม้ไปกรีดหรือแทงใครเข้า ต่อให้ใช้คำว่า... ขอโทษ... สักก็หนักก็ไม่อาจจะลบรอยแผลหรือความเจ็บปวด ที่เกิดกับเขาค้นนั้นได้

ถูกจงจำคำว่า... ขอโทษ... ไว้เสมอ นะ ไม่ว่าเขาจะยกโทษให้เราหรือไม่ก็ตามนะ จำไว้ อีกด้วยว่า สิ่งที่มีมันเกิดขึ้น รอยร้าวที่เกิดขึ้นกับเขา เขาอาจจะไม่มีวันลืมมันได้... ตลอดไป

สิ่งที่สำคัญคือ รู้ทันความโกรธให้เร็วที่สุด ทันทีที่สติรู้ทันว่า เราปล่อยให้ความโกรธครอบงำ อย่างน้อยมันจะหยุดเฟื่องโทษคนอื่น วางความยึดมั่นที่เราถูกลง เป็นจุดเริ่มต้นของการแก้ไขสถานการณ์ ดีกว่าปล่อยให้ความยึดมั่น ตัวเองถูกเสมอ หรือฐิติมานะมาทำลายทุกอย่างรวมทั้งชีวิตตัวเอง

(อ้างอิงจาก www.mosothai.com)

กิจกรรมเรื่อง “ข้อคิดดีๆ จากตะปู”

1. ให้น้องยกตัวอย่างที่ทำให้ตนเองมีอารมณ์หรือโมโหมาสัก 1 เรื่อง
2. เมื่อมีอารมณ์โกรธหรือโมโห น้องแสดงออกอย่างไร
 - ตอบโต้ใส่ผู้ที่ทำให้โกรธเช่นเดียวกับที่เขาทำกับเขา
 - พุดตกลงกับผู้ที่ทำให้เราโกรธ
 - บอกผู้ใหญ่ให้ช่วยจัดการ
 - ทำลายข้าวของ
 - เสียบ/นั่งเฉย
 - ร้องไห้
 - อื่นๆ ระบุ.....
3. น้องมีวิธีการอย่างไรในการควบคุมอารมณ์โกรธของตนเอง
 - เมื่อได้ใช้ความรุนแรงตอบโต้ผู้ที่ทำให้โกรธ
 - เมื่อได้ใช้ความรุนแรงระบายกับสิ่งของ/สัตว์เลี้ยง
 - หนีออกจากสถานการณ์นั้น
 - ตั้งสติมีสมาธิ เช่น หายใจเข้าออกลึกๆ นับ1-10
 - อื่นๆ ระบุ.....
4. น้องได้ข้อคิดอะไรจากเรื่อง “ข้อคิดดีๆ จากรอยตะปู”

3.4 เรียนรู้เพื่อผ่อนคลาย

สาระสำคัญ : การทำจิตใจให้สงบ ทำให้เราเกิดสมาธิและมีความสามารถในการตัดสินใจในการเรียนหรือทำงานต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น

อุปกรณ์ที่ใช้

1. CD เพลงบรรเลง
2. เครื่องเล่น CD
3. กระดาษ ดินสอ และยางลบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ผู้นำกิจกรรมอธิบายว่าเหตุใดคนเราจึงต้องมีสมาธิ เราจะทำทุกกิจกรรมในชีวิตของเราได้ดีหากเราทำอย่างมีสมาธิ โดยเฉพาะเวลาที่เราเครียดหรือโกรธ เราควรควบคุมจิตใจให้สงบโดยเร็วที่สุดด้วยการนับ 1-10 ในใจอย่างช้าๆ หรือฝึกหายใจเข้าออกลึกๆ อย่างเป็นจังหวะ
2. ให้สมาชิกทำจิตใจให้สงบ โดยการนั่งสงบนิ่ง โดยหลับตาผ่อนคลายกับเสียงเพลงบรรเลงเบาๆ ประมาณ 5 นาที
3. ให้สมาชิกวาดภาพอะไรก็ได้ ตามความรู้สึกที่ได้ยินเสียงเพลง
4. ถามสมาชิกว่ารู้สึกอย่างไรหลังจากนั่งสมาธิแล้ว และคิดว่า การนั่งสมาธิจะมีผลอย่างไรต่อชีวิตประจำวันของเราบ้าง

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งที่ 8

1. วัตถุประสงค์หลัก

1.1 เพื่อให้ฝึกทักษะการสื่อสารที่เหมาะสม

2. ตารางภาพรวมกิจกรรม

กิจกรรม	เวลา	อธิบายกิจกรรม
ถ่ายทอดสด	25 นาที	ให้สมาชิกไปคำๆหนึ่ง โดยส่งต่อเป็นทอดๆไป 5 ทอด
สื่อสารสร้างสรรค์	15 นาที	ผู้นำกิจกรรมกลุ่มอธิบายทักษะการสื่อสาร และให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันคิดวิธีสื่อสารที่เหมาะสมตามสถานการณ์ที่กำหนดให้
ส่งภาพผ่านหลัง	20 นาที	ให้สมาชิกนั่งต่อกันเป็นแถว และให้คนที่นั่งปลายแถวส่งภาพมายังหัวแถว โดยวาดภาพผ่านหลังเพื่อนๆ

3. รายละเอียดของกิจกรรม

3.1 ถ่ายทอดสด

สาระสำคัญ : เมื่อส่งสารออกไปเป็นทอดๆ อาจเกิดการบิดเบือน ผิดเพี้ยนไปได้ ทำให้เกิดความเข้าใจผิด และอาจเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งได้

อุปกรณ์ที่ใช้

1. บัตรคำใบ้ 10 คำ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ให้สมาชิกจับกลุ่ม 5 คน และให้ใบ้คำต่อกันเป็นทอดๆ โดยใช้ท่าทางส่งสารกัน ทีละคนจนถึงคนสุดท้าย
2. คนสุดท้ายที่ได้คำใบ้ ทบทวนท่าทางและทายคำใบ้ หากไม่ถูกให้คนถัดไปทายคำใบ้ต่อไป
3. ผู้นำกิจกรรมสรุปกิจกรรมว่าการได้รับสารผิดพลาดอาจเกิดจากคนส่งสารคนแรกอธิบายไม่ชัดเจน หรืออาจเกิดจากผู้ส่งสารต่อไปที่อาจบิดเบือนสาร หากเป็นเช่นนั้นทำให้ผู้ส่งสารและรับสารเข้าใจไม่ตรงกัน บางครั้งอาจจะทำให้ขัดแย้งถึงขั้นทะเลาะกันได้ ดังนั้นในชีวิตจริงเราจึงควรสื่อสารกันให้ชัดเจนและตรงไปตรงมา และไม่ควรเชื่อสิ่งที่พูดกันมาปากต่อปาก

3.2 สื่อสารสร้างสรรค์

สาระสำคัญ : การสื่อสารที่เหมาะสมและสร้างสรรค์ จะช่วยลดความขัดแย้งและคลี่คลายสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดเป็นปัญหาได้

อุปกรณ์ที่ใช้

1. ใบความรู้เรื่อง “ทักษะการสื่อสาร”

2. แผ่นข้อความสถานการณ์ 3 สถานการณ์

3. กระดาษ A4

4. ดินสอและยางลบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. แบ่งสมาชิกออกเป็น 3 กลุ่ม

2. ผู้นำกิจกรรมกลุ่มอธิบายทักษะการสื่อสาร

3. ให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันคิดวิธีสื่อสารที่เหมาะสมตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

ใบความรู้เรื่อง “ทักษะการสื่อสาร”

การสื่อสารที่ดีเป็นสิ่งสำคัญต่อการสร้างสัมพันธภาพและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี ซึ่งการสื่อสารที่ดีนั้นเป็นการสื่อสาร 2 ทาง ต้องอาศัยคำพูด ท่าทาง ซึ่งสอดคล้องกัน หลักของการสื่อสารที่ดี ต้องรู้จักควบคุมอารมณ์ รู้จักกาลเทศะ สร้างความรู้สึกที่ดีต่อผู้สนทนาด้วย

หลักในการสื่อสารที่ดี คือ

1. สามารถควบคุมอารมณ์ให้สงบในขณะที่สื่อสาร

2. รู้กาลเทศะ คือ รู้บุคคล เวลา สถานที่ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. สร้างความรู้สึกที่ดีต่อคู่สนทนา เช่น ให้เกียรติ ให้ความสำคัญ ถามความเห็น พูดย้ำ

กำลังใจ

ประเภทของการสื่อสาร มี 2 ประเภท คือ

1. การสื่อสารกับตัวเอง เพื่อจัดการกับอารมณ์ของตนเองและพร้อมที่จะสื่อสารกับคนอื่น

2. การสื่อสารกับคนอื่น แบ่งออกเป็น

2.1 การสื่อสารด้วยคำพูด ส่วนสำคัญของคำพูด คือ เนื้อหาสาระและน้ำเสียง

2.2 การสื่อสารด้วยภาษาท่าทาง จะทำให้อีกฝ่ายรับรู้ว่าคุณต้องการสื่ออะไร

และมีความรู้สึกอย่างไรต่อผู้ฟัง

(อ้างอิงจาก รุ่งรังสิมา สัตยาไชย. การสร้างแบบคัดกรองและโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น; 2549

แผ่นข้อความสถานการณ์

1. ตอนเช้าระหว่างทางที่เคนและจอมเดินไปโรงเรียน พบลูกสุนัขตกไปในคลอง ทั้งสองจึงตัดสินใจลงไปช่วยเหลือลูกสุนัขตัวนั้น จึงทำให้ตัวสกปรกมอมแมมและไปถึงโรงเรียนสาย เมื่อถึงโรงเรียนคุณครูก็ไม่ได้ถามเหตุผลของการมาสาย และลงโทษด้วยการสั่งให้วิ่งรอบสนามทันที หากน้องอยู่ในสถานการณ์เดียวกับเคนและจอม น้องจะอย่างไรให้คุณครูเข้าใจและไม่ลงโทษ
2. ในช่วงพักกลางวันขณะที่น้ำฝนต่อแถวซื้ออาหาร มีรุ่นพี่คนหนึ่งเข้ามาแทรกแถวของน้ำฝน หากน้องเป็นน้ำฝนจะมีวิธีบอกรุ่นพี่คนนั้นอย่างไร
3. ขณะที่ดำกำลังเรียนหนังสืออยู่ในชั้นเรียน เพื่อนที่นั่งอยู่ด้านหลัง ก็แกล้งหยอกดำเล่นๆ โดยใช้ดินสอจิ้มหลัง แต่ดำรู้สึกรำคาญจึงหันไปตีมือเพื่อนเบาๆ ไม่ให้ทำอีก คุณครูเห็นดำหันไปหาเพื่อนจึงคิดว่าเขาไม่ตั้งใจเรียน และบอกให้ดำออกไปยืนหน้าห้อง หากน้องเป็นดำ น้องจะบอกกับคุณครูว่าอย่างไร

3.3 ส่งภาพผ่านหลัง

สาระสำคัญ : การรับสารควรใช้ความตั้งใจและสมาธิ โดยใช้ออกติและความคิดเห็นส่วนตัวให้น้อยที่สุด เพื่อที่จะได้สื่อสารกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ให้คนที่อยู่ท้ายแถวมาดูภาพจากผู้นำกิจกรรม และเขียนภาพผ่านหลังผู้ที่นั่งด้านหน้าของตน แล้วส่งต่อเป็นทอดๆ โดยไม่มีการพูดคุยกัน
2. คนที่อยู่หัวแถววาดรูปที่ได้รับใส่กระดาษ แล้วนำมาส่งให้ผู้นำกิจกรรม
3. ผู้นำกิจกรรมเฉลยภาพปริศนา และอธิบายข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมครั้งนี้

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งที่ 9

1. วัตถุประสงค์หลัก

- 1.1 เพื่อให้ผู้รู้จักตัวตนรอกอย
- 1.2 เพื่อให้ฝึกเผชิญกับความผิดหวัง

2. ตารางภาพรวมกิจกรรม

กิจกรรม	เวลา	อธิบายกิจกรรม
วิเคราะห์กรณีศึกษา	30 นาที	ให้สมาชิกจับกลุ่ม 3 คน และวิเคราะห์กรณีศึกษาร่วมกัน
ผลัดกันเล่น	30 นาที	ให้สมาชิกจับกลุ่ม 3 คน ผลัดกันวาดรูปร่วมกันตามโจทย์ที่กำหนด

3. รายละเอียดของกิจกรรม

3.1 วิเคราะห์กรณีศึกษา

สาระสำคัญ : อารมณ์เป็นความรู้สึกอย่างหนึ่งที่มีทั้งทางบวกและลบ การแสดงอารมณ์บางอย่างโดยปราศจากการควบคุมอาจก่อให้เกิดผลเสีย การควบคุมอารมณ์เป็นทักษะที่เรียนรู้และฝึกฝนได้

อุปกรณ์ที่ใช้

1. แผ่นข้อความวิเคราะห์กรณีศึกษาเรื่อง “อารมณ์โกรธของแดน”
2. ดินสอและยางลบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ผู้นำกิจกรรมอธิบายเรื่อง “การจัดการกับอารมณ์โกรธ”
2. ให้สมาชิกจับกลุ่ม 3 คน ในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์กรณีศึกษา
3. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาอภิปรายผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา และผู้นำกิจกรรม

สรุปผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา

การจัดการกับอารมณ์

อารมณ์เป็นความรู้สึกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นจากผลกระทบต่างๆ ภายนอก อารมณ์มีทั้งทางบวกและทางลบ การแสดงอารมณ์บางอย่างโดยปราศจากการควบคุมอาจก่อให้เกิดผลเสียได้ การจัดการหรือการควบคุมอารมณ์เป็นทักษะที่เรียนรู้และฝึกฝนได้ โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ

1. สำรวจอารมณ์ หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่น มือสั่น ใจสั่น ตัวสั่น กำมือ เป็นต้น
2. คาดการณ์ผลเสียของการแสดงอารมณ์นั้นออกมา
3. ควบคุมอารมณ์ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น
 - 3.1 หายใจเข้าออกยาวๆ
 - 3.2 นับเลข 1-10 ซ้ำๆ (หรือนับต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าจะรู้สึกว่าการแสดงอารมณ์สงบลง)
 - 3.3 ขอเวลานอก โดยการหนีออกไปจากสถานการณ์นั้นๆ ชั่วครวณ
 - 3.4 กำหนดลมหายใจ โดยให้สติอยู่ที่การหายใจเข้าออก
4. สำรวจความรู้สึกของตนเองอีกครั้ง และชื่นชมกับการที่ตนเองสามารถควบคุมอารมณ์ได้

วิเคราะห์กรณีศึกษาเรื่อง “อารมณ์โกรธของแดน”

แดนมาถึงโรงเรียนสายมาก เขาวิ่งกระหืดกระหอบเข้าห้องเรียน พบว่าครูประจำชั้นกำลังอบรมเพื่อนๆ อยู่ ทุกคนนั่งเงียบแล้วมองมาที่เขา แดนถูกครูที่กำลังโมโหทำโทษให้แดนยืนหน้าชั้น แล้วดุอย่างรุนแรง แดนรู้สึกอับอาย และโกรธครูมากที่ไม่เปิดโอกาสให้เขาชี้แจง แดนพยายามควบคุมอารมณ์เพราะรู้ว่าผิด ถ้าแสดงออกครูจะยิ่งโกรธและอาจเป็นเรื่องใหญ่โตได้ ในที่สุดแดนก็สามารถควบคุมอารมณ์ได้โดยการนับ 1-10 ในใจ หลังจากครูดุค่าแล้ว ครูอนุญาตให้แดนไปนั่งเรียนได้ แดนยกมือไหว้ครูแล้วไปนั่งที่

หลังเลิกเรียนแดนเข้าไปพบครูและบอกเหตุผลที่เข้ามาเรียนช้าว่าเป็นเพราะแม่ไม่สบาย ต้องพาแม่ไปส่งโรงพยาบาล เมื่อครูรู้ความจริงก็ยกโทษให้ และครูก็ได้ขอโทษแดนที่ไม่ได้ฟังเหตุผลของแดนก่อน แดนรู้สึกภูมิใจมากที่สามารถควบคุมอารมณ์ได้สำเร็จ และสามารถอธิบายให้ครูเข้าใจได้

(อ้างอิงจาก กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็ก; 2543)

แผ่นข้อความวิเคราะห์กรณีศึกษาเรื่อง “อารมณ์โกรธของแดน”

1. แดนมีความรู้สึกอย่างไรที่ถูกครูดูหน้าชั้น

2. คาดการณ์ผลดี ผลเสียของการแสดงอารมณ์

ถ้าแดนแสดงอารมณ์โกรธ

ผลดี

.....

ผลเสีย

.....

ถ้าแดนไม่แสดงอารมณ์โกรธ

ผลดี

.....

ผลเสีย

.....

3. แदनควบคุมอารมณ์ด้วยวิธีใด

4. หากน้องๆ เป็นแดนจะควบคุมอารมณ์ด้วยวิธีใด

5. หลังจากเลิกเรียน เมื่อแดนได้อธิบายให้ครูเข้าใจ แदनรู้สึกอย่างไร

3.2 ผลัดกันวาด

สาระสำคัญ : ในการอยู่ร่วมกันในสังคม เราจำเป็นต้องรู้จักอดทนรอคอยและอาจต้องเผชิญกับความผิดหวัง ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะทำให้เราสามารถปรับตัวร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

อุปกรณ์ที่ใช้

1. กระดาษวาดเขียน

2. สีน้ำ

3. พู่กัน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ให้สมาชิกจับกลุ่ม 3 คน

2. ให้สมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มออกมารับโจทย์ แต่เมื่อกลับไปทีกลุ่มจะไม่มี การพูดคุยกันในกลุ่มอีกเลย

กลุ่มอีกเลย

3. ให้สมาชิกคนแรกที่ได้รับโจทย์เริ่มต้นวาดภาพ จากนั้นผลัดให้สมาชิกคนที่สองวาด และให้สมาชิกคนที่สามวาดต่อจนเสร็จสมบูรณ์

4. ผู้นำกิจกรรมถามความรู้สึกสมาชิกว่ารู้สึกอย่างไรที่ต้องรอคอย และรูปภาพที่ช่วยกันวาดเหมือนที่ตนเองคาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้สมาชิกช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรม

ความอดทนแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงแน่นอน

- ความอดทนไม่ใช่ความอ่อนแอ ซึ่งสร้างความรำคาญให้แก่คนอื่น
- ความอดทนไม่ใช่ความขี้ลาดหรือขี้กลัว
- ความอดทนไม่ใช่การขาดความกระตือรือร้น หรือการไม่ทำอะไรเลย
- คนที่มีความอดทนไม่ใช่คนที่ใช้ไม่ได้ หรือคนที่ไม่มีความสามารถ
- คนที่มีความอดทนไม่ใช่คนมักง่าย เพราะคนแบบนั้นมักจะไม่คาดหวังอะไรทั้งสิ้น
- คนที่มีความอดทนจะไม่ใจร้อน คนใจร้อนจะไม่อดทนรออะไร
- คนที่มีความอดทนไม่ใช่คนที่ทนเรื่องร้ายไม่ได้หรือเป็นคนขี้ลาด เพราะนั่นคือคนขี้กลัว ไม่กล้าเผชิญปัญหา

(อ้างอิงจาก อีปองส์, เอสเตเว ปุยอล. 20 คุณธรรมสำหรับเด็ก; 2550)

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งที่ 10

1. วัตถุประสงค์หลัก

1.1 เพื่อให้สมาชิกตระหนักรู้คุณค่าของตนเอง และสร้างความนับถือตนเองได้

2. ตารางภาพรวมกิจกรรม

กิจกรรม	เวลา	อธิบายกิจกรรม
อวัยวะอะไรสำคัญที่สุด	45 นาที	สมาชิกจับกลุ่มทำภารกิจร่วมกัน
นิทาน “ปรัชญาของช่างทำดินสอ”	15 นาที	เล่านิทาน “ปรัชญาของช่างทำดินสอ” ให้สมาชิกฟัง พร้อมทั้งตอบคำถามจากใบงาน

3. รายละเอียดของกิจกรรม

3.1 อวัยวะอะไรสำคัญที่สุด

สาระสำคัญ : คนเราเกิดมาย่อมมีคุณค่าในตนเองและสามารถสร้างประโยชน์มากมาย จงนับถือตนเองและสร้างสรรค์ในสิ่งที่ดีงามต่อไป

อุปกรณ์ที่ใช้

1. อุปกรณ์สำหรับจัดกิจกรรม 3 ฐานตามใบงาน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. แบ่งสมาชิกกลุ่มละ 3 คน

2. สมาชิกแต่ละกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรม 3 ฐาน โดยหมุนเวียนฐานละ 10 นาที

3. ผู้นำกิจกรรมสรุปคะแนนและข้อคิดที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ และอธิบายว่ากิจกรรมครั้งนี้เราก็อ่ร่วมทำภารกิจจนสำเร็จได้ เพราะฉะนั้นคนเราทุกคนเกิดมาย่อมมีคุณค่าในตนเองและสามารถสร้างประโยชน์มากมาย จงนับถือตนเองและสร้างสรรค์ในสิ่งที่ดีงามต่อไป

ฐานที่ 1 – สัญลักษณ์พิศวง

อุปกรณ์ที่ใช้: แผ่นภาพสัญลักษณ์ขนาด 3”X3” จำนวน 15 คู่

กติกา: ให้สมาชิกผลัดกันจับคู่ภาพสัญลักษณ์ให้ตรงกันให้ได้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนด

ฐานที่ 2 – รวมพลังกู้ระเบิด

อุปกรณ์ที่ใช้: ขวดน้ำ 1ขวด/ เชือกฟาง / หนังกวาง

กติกา: ให้สมาชิกยืนล้อมกันเป็นวงกลม โดยมีเชือกฟางของแต่ละคน(ผูกที่เอว) เชื่อมมายังหนังกวางที่อยู่ตรงกลาง ให้สมาชิกช่วยกันดึงหนังกวางรัดปากขวดและลำเลียงไปไว้อีกจุดหนึ่ง และวางโดยไม่ให้ขวดน้ำล้ม

ฐานที่ 3 – ดินแดนศักดิ์สิทธิ์

อุปกรณ์ที่ใช้: กระดาษแข็ง 12”X10” จำนวน 2 แผ่น

กติกา: ให้สมาชิกทั้ง 3 คนเดินข้ามจากฝั่งหนึ่งไปยังอีกฝั่งหนึ่ง โดยให้เหยียบบนกระดาษแข็งสองแผ่นนี้เท่านั้น

3.2 นิทาน “ปรัชญาของช่างทำดินสอ”

สาระสำคัญ: คนเราเกิดมาต่างมีคุณค่าและความดีงามอยู่ในตัวเอง เมื่อเรายอมรับและเห็นคุณค่าในตนเอง ย่อมทำให้เราสามารถนำเอาศักยภาพมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

อุปกรณ์ที่ใช้

1. นิทานเรื่อง “ปรัชญาของช่างทำดินสอ”
2. ใบงานกิจกรรมนิทานเรื่อง “ปรัชญาของช่างทำดินสอ”
3. ดินสอและยางลบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. เล่านิทานเรื่อง “ปรัชญาของช่างทำดินสอ” ให้สมาชิกฟัง
2. ให้สมาชิกตอบคำถามจากใบงาน

นิทานเรื่อง “ปรัชญาของช่างทำดินสอ”

ช่างทำดินสอหยิบดินสอแท่งหนึ่งมาวาง ก่อนจะหยิบบรรจุลงกล่องเพื่อเตรียมที่จะส่งไปยังร้านค้า ช่างได้กล่าวกับดินสอไว้ว่า “ดินสอเอ๋ย ก่อนจะไปท่องโลก จงจดจำไว้ว่า...”

...ถึงแม้เจ้าจะมีไม้ห่อหุ้มอยู่เพื่อปกป้องความเปราะบางของเจ้า แต่จงรำลึกไว้เสมอว่า สิ่งที่ดีที่สุดของเจ้าคือ ‘ช่างในตัวเจ้าเอง’

...จงยอมละลดอัตตาหลงเสียบ้าง และหากใครบางคนจะหยิบจับเจ้าขึ้นไว้ในมือเพื่อขีดเขียน ก็ขอให้รู้ว่านั้นเป็นการเอื้อให้เจ้าได้แสดงศักยภาพความเป็นดินสอของเจ้าอย่างสมบูรณ์

...จงยอมรับความเจ็บปวดจากการถูกละเลย เพราะดินสอที่ดีที่สุดต้องแหลมคม จงจำไว้ว่าปัญหาอุปสรรค ความล้มเหลว ความคับข้องใจ การปรับตัว และการเสียน้ำล้นแต่เป็นสิ่งจำเป็น และจะช่วยให้อเจ้าเข้มแข็งได้ในวันข้างหน้า และจงยอมรับไว้ว่ามันอาจเกิดขึ้นได้เป็นระยะในช่วงชีวิตของเจ้า

...ไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับเจ้า หรือกับสิ่งรอบตัว จงรำลึกไว้เสมอว่า เจ้ามีหน้าที่ ‘เขียน’ และจงทำหน้าที่นั้นให้ดีที่สุด แม้จะมีความเปลี่ยนแปลงหรือแปรปรวนอยู่รายล้อมเจ้ามากเพียงใดก็ตาม

...จงกล้าเสี่ยงที่จะเขียนทุกอย่าง เพราะเจ้าเป็นดินสอที่มียางลบติดอยู่ตรงปลาย เจ้าสามารถ ‘ลบคำผิด’ ได้ด้วยตัวเจ้าเอง

...แม้ชีวิตของเจ้าจะหดสั้นลงตามวาระแห่งการเลา แต่เจ้าจะเป็นดินสอที่ดีที่สุด และมีคุณค่าที่สุด ขอเพียงเจ้าทิ้ง ‘ร่องรอย’ ของเจ้าไว้ในทุกหนทุกแห่งที่ได้มีโอกาสผ่านไป

... “ร่องรอยของเจ้าจะไม่มีวันตาย”

(อ้างอิงจาก นิตยสาร A Day ปีที่ 5 เล่มที่ 51 หน้า140)

ใบงานกิจกรรมนิทานเรื่อง “ปรัชญาของช่างทำดินสอ”

1. น้องได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่องนี้
2. ให้น้องเล่าเรื่องความดีที่ตนเองเคยได้ทำและมีความประทับใจมากที่สุด อธิบายสั้นๆว่าได้ที่ไหน เมื่อไหร่ และน้องมีความรู้สึกอย่างไรต่อเหตุการณ์นั้น

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งที่ 11

1. วัตถุประสงค์หลัก

- 1.1 เพื่อให้เห็นคุณค่าของผู้อื่นและสังคม
- 1.2 เพื่อฝึกความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. ตารางภาพรวมกิจกรรม

กิจกรรม	เวลา	อธิบายกิจกรรม
สร้างหอคอยสูง	30 นาที	ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มช่วยกันสร้างหอคอยด้วยไม้จิ้มฟัน
จากใจถึงใจ	30 นาที	ให้สมาชิกเขียนชื่นชมหรือเขียนข้อดีของสมาชิกคนอื่นๆ

3. รายละเอียดของกิจกรรม

3.1 สร้างหอคอยสูง

สาระสำคัญ : การใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ทุกคนต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

อุปกรณ์ที่ใช้

1. ไม้จิ้มฟัน
2. กาว
3. กระดาษแข็ง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. แบ่งสมาชิกกลุ่มๆละ 5 คน และแบ่งอุปกรณ์ให้แต่ละกลุ่มเท่าๆกัน
2. แต่ละกลุ่มร่วมกันสร้างหอคอยด้วยไม้จิ้มฟันให้สูงที่สุด
3. เมื่อแต่ละกลุ่มสร้างเสร็จให้นำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มใดสูงที่สุด และให้แต่ละกลุ่มตอบคำถามว่ามีวิธีการช่วยเหลือกันสร้างหอคอยอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง และมีวิธีแก้ปัญหอย่างไร

4. ผู้นำกิจกรรมสรุปว่า ถ้าแต่ละคนสามารถทำงานตามที่ตนเองถนัด และรับผิดชอบในหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จะทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

3.2 จากใจถึงใจ

สาระสำคัญ : การเห็นคุณค่าทั้งของตนเองและผู้อื่น เป็นสิ่งที่ทำให้สังคมน่าอยู่

อุปกรณ์ที่ใช้

1. เชือก
2. ไม้หนีบ 15 อัน

3. กระดาษขนาด 2”X3” ตัดเป็นรูปหัวใจ คนละ 14 ดวง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ผู้นำกิจกรรมอธิบายถึงการเห็นคุณค่าทั้งของตนเองและผู้อื่น
2. แจกกระดาษรูปหัวใจให้สมาชิกคนละ 14 ดวง
3. สมาชิกแต่ละคนเขียนชื่นชมหรือเขียนข้อดีของสมาชิกคนอื่นๆ
4. นำกระดาษที่เขียนเสร็จแล้วไปหนีบที่ไม้หนีบให้ตรงกับชื่อของสมาชิกแต่ละคน

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ครั้งที่ 12

1. วัตถุประสงค์หลัก

- 1.1 เพื่อฝึกให้สมาชิกรู้จักการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข
- 1.2 เพื่อให้สมาชิกฝึกการเปิดใจยอมรับความแตกต่างระหว่างตนเองและผู้อื่น
- 1.3 เพื่อให้สมาชิกฝึกความคิดในแง่บวก
- 1.4 ทบทวนและประเมินกิจกรรมที่ผ่านมา

2. ตารางภาพรวมกิจกรรม

กิจกรรม	เวลา	อธิบายกิจกรรม
มองเห็นเป็นอะไร	30 นาที	ให้สมาชิกกลุ่มมองภาพที่มีลักษณะคลุมเครือ สามารถมองเห็นได้ 2 แบบ
ปลูกต้นไม้แห่งความดี	25 นาที	ปลูกต้นไม้ในกระถางเล็กๆ และเขียนความตั้งใจในการทำดี
ทบทวนกิจกรรม	15 นาที	ให้สมาชิก ทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมา

3. รายละเอียดของกิจกรรม

3.1 มองเห็นเป็นอะไร

สาระสำคัญ : คนเรามักจะมองหรือเกิดการรับรู้ไม่เหมือนกัน แล้วยึดมั่นถือว่าจะต้องเป็นไปอย่างที่ตนคิด ฉะนั้นเราควรทำใจให้กว้างเพื่อยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย

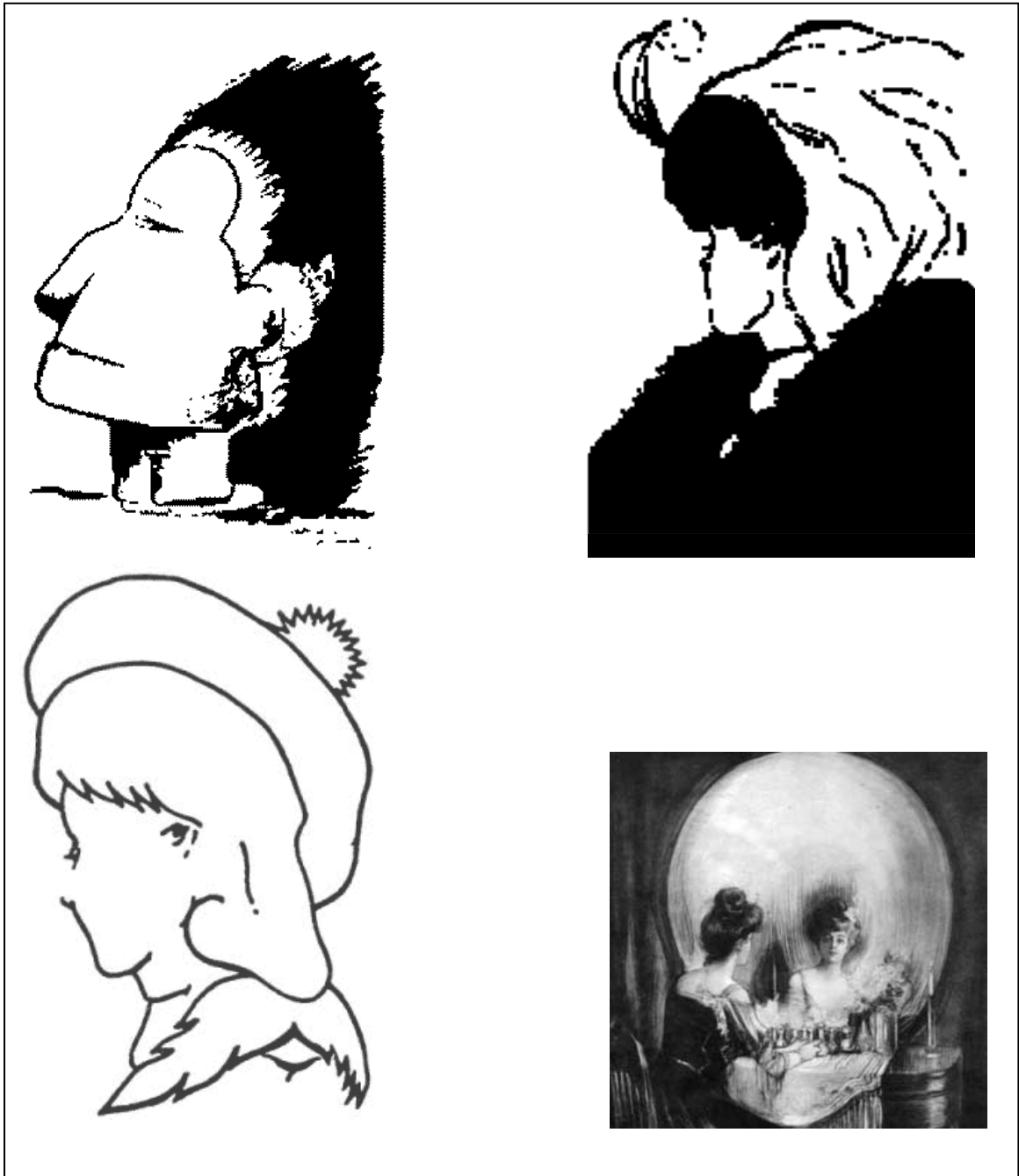
อุปกรณ์ที่ใช้

1. ภาพที่มีลักษณะคลุมเครือ สามารถมองเห็นได้ 2 แบบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ให้สมาชิกดูภาพที่มีลักษณะคลุมเครือ
2. ให้สมาชิกยกมือตอบว่าตนเองมองเห็นภาพแบบใด
3. ผู้นำกิจกรรมเฉลยการมองภาพทั้งสองแบบ และสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมว่าคนเรามักจะมองหรือเกิดการรับรู้ไม่เหมือนกัน ระหว่างความคิดที่แต่ละคนมองคนละมุม แต่สามารถเชื่อมโยงกันได้ เมื่อเปิดใจกว้างรับรู้และเข้าใจความคิดของผู้อื่น

ภาพที่มีลักษณะคลุมเครือ (ambiguous pictures)

3.2 ปลุกต้นไม้แห่งความดี

สาระสำคัญ : หากเราคิดและตั้งใจเริ่มต้นที่จะทำความดีตั้งแต่บัดนี้ ความดีก็จะค่อยๆ ออกงามและเติบโตเหมือนต้นไม้

อุปกรณ์ที่ใช้

1. กระดาษต้นไม้ขนาดเล็ก
2. ต้นไม้ขนาดเล็ก
3. ดินสำหรับปลูกต้นไม้
6. กระดาษสีขนาด 1"X2"
7. ไม้ปลายแหลม
8. ดินสอสี

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ให้สมาชิกแต่ละคนนำดินใส่กระดาษและปลูกต้นไม้ของตนเองคนละ 1 ต้น
2. สมาชิกแต่ละคนเขียนความตั้งใจที่จะทำความดีในกระดาษ และตกแต่งให้สวยงาม
3. นำกระดาษที่เขียนไปพันกับไม้ปลายแหลม แล้วปักไว้ที่กระดาษต้นไม้

3.3 ทบทวนกิจกรรม

สาระสำคัญ : ให้สมาชิกทบทวนกิจกรรมเรื่องราวที่ผ่านมา

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1. ให้สมาชิกกลุ่มค่อยๆ กลับตาลงทบทวนเรื่องราวที่ผ่านมาตลอดการทำกิจกรรม 12 ครั้ง (โดยผู้นำกิจกรรมจะช่วยพูดทบทวนกิจกรรมที่ผ่านมา) และให้สมาชิกคิดว่าตนเองได้อะไรจากการเข้าร่วมกิจกรรมบ้าง และจะนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไรต่อไป
2. ให้สมาชิกพูดถึงความประทับใจ สิ่งที่ได้รับประโยชน์จากกิจกรรม และการนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

BIOGRAPHY

NAME	Miss Sarinee Uahkittikul
DATE OF BIRTH	1 April 1984
PLACE OF BIRTH	Bangkok, Thailand
INSTITUTIONS ATTENDED	Chiangmai University, 2002-2005: Bachelor of Science (Psychology) Mahidol University, 2007-2010: Master of Science (Human Development)
RESEARCH GRANT	This thesis is partially supported by Graduate Studies of Mahidol University Alumni Association.
HOME ADDRESS	92/15 Naradhiwas-rajanagarindra rd., Toongmahamek, Sathon, Bangkok. E-mail : t_mo111@hotmail.com